

L'ESTREL

de Mallorca

ANTIC S'ARENAL DE MALLORCA

PUBLICACIO INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XII. NÚMERO 273

15 D'AGOST DE 1993

PREU: 200 PTS

* Na Rosa Calafat, doctora en Filologia Catalana per la UIB, va parlar de la necessitat d'herois nacionals a qualsevol nació, i dels esforços de Castella per eliminar el record dels nostres, especialment de l'Alt Rei En Jaume. Això fou el darrer divendres de juliol a Ses Tarragones, a Maria de la Salut. *

Jaume Sastre, dia 6 d'agost, va parlar a Ses Tarragones sobre el tema «L'exèrcit espanyol i el procés cap a la independència».

EMAYA posa en perill S'Albufera

(Redacció). Si Emaya i Arturo Cadenas aconseguen el transvassament de l'aigua de la Conca Sencelles - Llubí - Muro - Sa Pobla cap a Palma i Calvià posaran en perill el parc natural de l'Albufera d'Alcúdia de la mateixa manera que ja han sobreexplotat els aqüífers del Raiguer, Na Burguesa i Bunyola. Sa Pobla - Muro és la zona de descàrrega hídrica més important de Mallorca. Hi aporten les aigües dels torrents de Sant Miquel, de Búger i de Muro, que donen lloc a s'Albufera, una de les zones humides més extenses de Balears. L'any passat van visitar el Parc Natural 45.493 persones, un 18% més que l'any 1991. Si tenim en compte l'origen dels visitants, un 41% eren residents de Balears, un 29% alemanys, un 20% britànics, un 6% forasters i el 3% restant d'altres països. Van visitar l'Albufera d'Alcúdia en visites de treball professors de les universitats d'Oxford, Londres, Aberdeen, Còrcega, Derby i Munich. També la van visitar grups naturistes i ecologistes de Suïssa, Àustria, Suècia, Alemanya i Regne Unit. Mentre els màxims responsables

del Parc Natural, el conseller d'Agricultura, Pere Morey, manté un silenci sospitós sobre aquest tema en sintonia però, amb els interessos tèrbols i especulatiu de Ventura Rubí que pretén untar-se amb l'aigua de la Marineta, tots dos membres del PP, la simple possibilitat que EMAYA atempti contra el Parc de l'Albufera ha començat a mobilitzar, per una part, tot el sector turístic de Pollença, Alcúdia, Platja de Muro i Can Picafort que veu aquesta iniciativa com perjudicial per als seus interessos i perquè danyarà a nivell internacional la imatge de la zona, i per altra part, tots els ecologistes de Balears.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cadascuna de les famílies dels municipis de sa Pobla, Muro, Santa Margalida i Llubí. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la darrera plana. Envieu-nos-la.

Aquest periòdic es pot trobar a tots els quioscos de Mallorca. Exigiu-lo al vostre quiosquer si no el trobau

SERVICIO OFICIAL

OPEL

SERVIAUTO ARENAL S.A.

Carretera Militar, 185 - LAS CADENAS
07600 EL ARENAL - PALMA (BALEARES)

Tel. 26 81 11
Fax 74 32 77

Carretera Militar, 185 Ses Cadenes
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Xafarderies

* "No vull opinar de l'aigua", ens va dir el **batle de sa Pobla**. Anau a Llubí i us contestaran. Aquest homenet no deu sebre que les venes d'aigua de la conca nord estan connectades i que si s'enduen l'aigua de Llubí, patirà Muro, sa Pobla i s'Albufera. Ja ho veis, poblers, com defensa els vostres interessos el vostre batle. D'aquí a dos anys, tornau-lo a votar.

* Ens ho digué un llubiner empleat del **Club Nàutic de Can Picafort** i que no ens volgué dir el seu nom: "L'única riquesa de Llubí és l'agricultura. Si s'enduen l'aigua, l'Ajuntament pot tancar les portes i els llubiners se'n poden anar a viure a un altre lloc".

* A molts de comerços de Can Picafort s'escolta **Catalunya Ràdio**. La majoria de comerciants i els seus empleats són mallorquins i de cada dia més els agrada escoltar les notícies i la música en la seva llengua. Una cosa, d'altra banda, ben natural.

* **Serviauto s'Arenal** no ha conegut la crisi aquests darrers dos mesos. N'Agustí ens comenta que ha venut cotxes de la marca OPEL a una mitjana d'un cada tres dies. Es clar que tenen un bon producte, bon servei post-venda i que se anuncien a **L'Estel de Mallorca**.

* D'**Espectacles Trui** ens arriba un fax amb les actuacions que organitzen durant la segona quinzena d'aquest mes d'agost: dia 15 Ossifar i Victòria juntament amb n'Ina Sassi, actuaran a Alaró. El mateix dia Cristal i Transilvània actuaran a sa Coma. A Felanitx fan festes grosses, les festes de l'estiu: dia 20 Ossifar, Sopa de Cabra i Més Renou; dia 21, Jesús Vázquez, Gèminis i Plàstic; dia 22, Ina Sassi, Victòria, Bonet de Sant Pere i Lucio Barbosa; dia 24, Carne de Cañon; dia 27 aniran a Felanitx Loquillo, Gabinete Cagliari, La Granja i Set i Mig; dia 28, Casablanca, Murther, Birbes i Wildeside; dia 29 acaben les festes de Felanitx amb l'actuació d'en Xesc Forteza i la seva companyia. I tornant enrera, dia 24, en Xesc Forteza actuarà a Capdepera; dia 26 en Miquel Bosé actuarà a la plaça de Toros de Ciutat; Ossifar i Felany actuaran a Sant Joan dia 28; el mateix dia en Xesc Forteza actuarà a Can Pastilla i dia 30 en Tomeu Penya i Es Grupo actuaran a Vilafranca.

* Ho hem pogut constatar: **La classe dirigent de sa Pobla és imrepresentable**. Fent la nostra enquesta sobre la polèmica de l'aigua arribarem a la Cooperativa, que està a l'entrada del poble quan venim de Ciutat, i demanarem pel responsable. Un jove ben plantat, amb ulleres, que no volgué dir el seu nom va dir que no era el president, però sí el responsable. En sentir la nostra pregunta va dir: "Jo som regidor del PSM a l'ajuntament i no puc contestar, tenim la nostra postura, però no la puc dir." Vivadéu, quina classe política! Ni el PP ni el PSM no en volen dir res del tema de l'aigua! Afortunadament el poble té coneixement i flastoma contra els qui comanden i volen endur-se'n la seva aigua.

* Ens ho contà n'**Antoni Serra**, que és l'agent de la marca SKODA de sa Pobla: "Aquest cotxe el feien els txecs i no era gaire bo, però ara s'ha fusionat amb la Volkswagen, que hi participa amb el 70%, i ha millorat molt de qualitat. El capital i la direcció és alemany i la mà d'obra barata és de Praga, on tenen la fàbrica, això ha fet que un SKODA FAVORIT surti a 899.000 pessetes, impostos inclosos. Val la pena d'anar a veure aquests cotxes, si és que teniu ganes de comparar-ne un de nou.

* Es queixava un mecànic pobler l'altre dia perquè els clients no paguen els adobs. I què vols que facin si no tenen doblers? —va respondre la seva dona—, ara sortiran les cebes que van a bon preu i tothom pagarà.

Oscar Ribas, en un moment de la seva intervenció a l'ONU.

ANDORRA, NOU ESTAT INDEPENDENT, DU LA LLENGUA CATALANA A L'ONU

(Editorial)

Dijous dia 29 de juliol de 1993 va ésser un dia històric per a la llengua i la nació catalanes. Aquest dia Òscar Ribes, president de l'estat independent d'Andorra va fer el discurs d'ingrés a l'ONU en llengua catalana i entre d'altres coses va dir: **Tenim ben clar que per fer coses i que per comunicar-les cal ser cosmopolites i poliglotes, però també que cal aprofundir en les pròpies arrels. I les nostres arrels són les de la cultura catalana. El català és el nostre idioma oficial. És la llengua de Ramon Llull, Ausies March i Salvador espriu, la que es parla des de Fraga a l'Aragó, fins a Maó, a l'illa balear de Menorca, i des de Salses, al Rosselló francès, fins a Guardamar, a les terres meridionals del País Valencià. És en aquesta llengua, la catalana, que he vingut davant aquesta assemblea a parlar de pau, llibertat i fraternitat. La darrera vegada que es va parlar en català a l'ONU va ésser dia 24 d'octubre de 1971 quan Pau Casals, en l'acte de donar les gràcies a l'Assemblea General de les Nacions Unides per haver-li concedit la Medalla de la Pau, va dir: Jo som català. Avui Catalunya és un grup de províncies d'Espanya. Però abans Catalunya era una nació, potser ha estat la nació més gran del món. Us diré per què: Catalunya va tenir el primer parlament, molt abans que Anglaterra. I fou a Catalunya on hi va haver un principi de Nacions Unides. Totes les autoritats de Catalunya es van reunir el segle XI a Toluges -una ciutat que avui pertany a França- per parlar de pau: van instaurar la treva de Déu.**

Que es convencin d'una vegada els borbons espanyols, els colonitzadors, els diaris espanyolistes, els quintacolumnistes com Santamaría, els traïdors com Alemany, els col·laboracionistes com Ferret o J.J., els provincians, els llepaculs, els renegats, els emblanquinats, els homes de palla de Madrid com Canyelles, Fageda, Félix Pons... Tanmateix serem independents! D'antuï teniu perdudes les missions! Pensau el que penseu, faceu el que faceu no podreu aturar-ho! ¡Ho juram per la sang de Ramon Llull, d'Anselm Turmeda, de Joanot Martorell, d'Ausias March, de Jacint Verdaguer, de Mn. Antoni Alcover, de Miquel Costa i Llobera, de Joan Alcover, de Pompeu Fabra, de Francesc de Borja Moll, de Salvador Galmés, de J.V. Foix, de Carles Riba, de Salvador Dalí...! Andorra ha estat el primer dels Països Catalans que ha arribat a l'ONU i que hi ha

palplantat la senyera, prest o tard Balears, el Principat i el País Valencià hi anirem darrera i ens espolsarem de damunt aquesta odiosa tirania espanyola que ens esclavitzava i que ens dona mala vida.

¿QUI CALA FOC ALS PINARS MALLORQUINS?

(Editorial)

¿Qui és el criminal que atempta contra els nostres pinars? ¿Qui és el fill de puta que cala foc als boscos mallorquins? ¿És un dement? ¿Són una colla d'especuladors? Sigui qui sigui, davant la incompetència de les autoritats, només mereix que l'esclafin a bastonades. ¿Què fan les autoritats per aturar aquesta acte de terrorisme? L'administració colonial ara per ara és la responsable de l'ordre públic: ¿Què fa per detenir aquests canalles? I la justícia espanyola, què fa? ¿Per què el jutge foraster José Castro, sí, el mateix que es va apressar a fotre dins la presó el gerent d'Ultima Hora, ara ha amollat per les bones els dos presumptes piròmans detinguts i no ha ordenat sotmetre'ls a un examen psiquiàtric? ¿És que les autoritats ja no se'n recorden de Papitu, aquell famós piròman que va calar foc a mig Eivissa i que al final va resultar que era un perturbat mental que treballava de bomber i que era el primer que acudia a pagar el foc que ell mateix havia provocat? Vatualmón! ¿És que les autoritats no tenen memòria o què? L'administració indígena és la responsable de la prevenció i del servei de bombers. ¿Què espera a posar torres de vigilància arreu de les muntanyes mallorquines? ¿Per què no té helicòpters de vigilància permanent amb un servei de bombers preparat per atacar el foc tot just ha començat? Totes aquestes preguntes sense resposta confirmen la idea que a Balears estan governants per una estol de polítics incòmpetents que semblen trets de qualsevol ex-colònia africana.

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

L'ESTEL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Col·laboradors: Gracià Sánchez i Font, Jaume Sastre, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà, Miquel Julià. Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel. 265005. Fax: 269941.

Parlar bé poc costa

Intromissions

Joan Escanelles i Llinàs

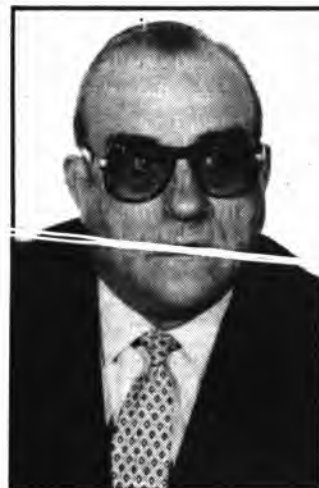

Animals de ploma presumptament qualificats (no els portaré la contra) i no gaires polítics de curtes ambicions (no en publicaré el nom sagrat) s'han entretingut amb la Pilar Rahola, tan bon punt oferia l'escó al servei de les Pitiüses i de les Balears (amb l'article, naturalment). No ha significat, 'entretenir-se', que l'hagin distreta amb l'agradosa que hi correspon o hi va que **ni pintada** (no val a dir "pintiparada"). Tot al contrari, en declinen l'ofertament, **sobre la base** ("en base a" és mal de pair) que una principatina, catalana del continent, ha convidat els de les Illes a reconstruir la pàtria comuna, una actitud que qualifiquen d'intrusió en afers que són d'altri. És així que la diputada ha vingut a ca seva, als propis, amb tota llei de garanties; però dels seus, una part, no l'ha volguda encobrir i l'anomena **intrusa** (Amb essa sonora, si us plau). El mateix apel·latiu havia dignificat anteriorment n'Angel Colom, i qui-sap-lo de compatriotes catalans, tothom qui ens ha reconegut, els illencs, com l'**avançada** (No "avançadilla") de tot Catalunya.

Deu ser veritat que són intrusos? Déu ho sap! Vull dir que, tret d'uns inspiració celeste, ho ignoren, tant els periodistes més creguts (sobretot els **lacais**, en foraster "lacayos") com els espècimens de la política autòctona. Sobre aquest intrusisme podem conversar llargarut i acabarem en disjuntiva: potser sí, potser no. Hauríem de precisar conceptes. L'intrusisme, o la intrusió, té un contingut jurídic. Consisteix a exercir una professió, un càrrec o una competència, algú que no hi és qualificat oficialment. Amb rigor científica, no s'aplica la denominació a una congressista del Parlament central que actua sense ultrapassar els límits deguts del territori d'un estat. Si aconseguíem la independència, l'estat seria nostre, i els intrusos no foren catalans.

Es pot parlar d'intromissió o d'entremetiment? La qui ja no és una intrusa, **¿sol mitjançar** (no pot "mediar", ho sabem) en afers o qüestions sense que li ho demanin? Com fan els **entremetedor** (no hi ha "entremetits"), **¿fica el nas** (no es diu "els nassos") o la cullerada on no l'importa? Si la interpel·lada, com sembla, ha acudit onsevilla per invitació **cortesa** (no "cortès") o, si més no, amb aquiescència de les madones i dels amos, on se sosté l'acusació?

La invitada en qüestió, actua de **manifassera**? És a dir: maneja arbitràriament assumptes nostres? Ens ha fet els comptes a caprici? Exercitar el **manyuclament**, la **manifasseria** o el **triconeig** no és tan propi de la principatina, com d'algun espanyol el "mangoneo". La primera no s'empatxava del segon; venia amb una oferta sense impositions, un envit a la llibertat. Aquest en canvi li negaria el dret i la raó; no la vol escoltar, no vol que algú la senti. La foragitaria (tanta sort que no se li diu "fuera!") On és la manyuclada? La palla en l'ull extern, i la biga en el propi: és paraula de Déu.

¡ELS MIRACLES D'EN
JAUME JOAN BOVER!
LES MANS QUE
CUREN!

C/. Joan Alcover, 10
entresol
Tlf.: 46 44 00
Ciutat de Mallorca

L'esperit republicà

La mort de Balduí

Joan Quelgles Professor de Filosofia d'IB

Amb la mort del rei Balduí, la premsa europea es pregunta si ha començat el procés de desmembrament de Bèlgica. I quin serà el ritme i les característiques per a l'establiment de dos nous estat europeus que serien Flandes i Valònia. Els flamencs són de llengua neerlandesa (la mateixa que es parla a Holanda), els valons parlen francès. El conflicte nacional entre Flandes i Valònia ve de lluny. Es pot dir que són els flamencs els que han menat un llarg procés de recuperació nacional en front de del que en podríem dir "privilegis" valons. Els valons han hagut d'anar cedint part de les reivindicacions dels flamencs, de cada vegada més conseqüents; fins al punt que, actualment, ja plantegen de manera molt decidida la constitució d'un estat flamenc independent. Sembla que els flamencs han aconseguit aturar el procés de francesament de Flandes. Varen fer unes negociacions serioses —i no de pallasso— i dures, i, a la fi, establiren la condició bàsica pel manteniment d'una llengua amenaçada, l'exclusivitat del seu ús dins el territori lingüístic que li es propi. Es a dir, el neerlandès no solament és l'únic idioma oficial de Flandes, sinó que és d'ús obligat i exclusiu; això significa que l'ús del francès és voluntari i una qüestió privada, però que el neerlandès té l'exclusiva de l'expressió pública; o sigui que l'escola, la ràdio, els diaris, els ajuntaments, els mercats, els rètols, els indicadors, tot va en llengua neerlandesa. Les excepcions responen a una situació de cosa singular i precària. Com a indicador d'aquesta situació és la d'aquell batlle francòfon d'una població de Flandes que, al no saber-se expressar en neerlandès, es va veure obligat per llei a dimitir. Per a nosaltres, que patim les malifetes dels espanyols, la situació de Flandes és com un cel. El nostre infern lingüístic ve clarament manifestat a la constitució de la monarquia borbònica. Solemnement es declara que la llengua obligada és la llengua forastera, l'espanyola, i que *és la llengua pròpia del territori, la catalana, la que resta en situació de voluntària i de precari*. Podeu pensar que els flamencs no se'n poden avenir de la nostra condició de súbdits, que ni poden fer valer els drets lingüístics més elementals.

Però el meu article no pretenc ser una mena de comentari circumstancial sobre les analogies entre Flandes i Catalunya; allò que m'interessa és dir unes quantes coses noves tot i agafant la situació flamenca com a introducció. Com veiem, són de cada dia més els nous països que aconsegueixen l'establiment d'un Estat independent. La setmana passada era el torn d'un petit país català, d'Andorra. Amb les grans crisis s'accelera el ritme de la història. Amb la gran crisi del comunisme, les nacions que restaven segrestades pels russos han pogut sortir una altra vegada a l'àmbit internacional i fer sentir la seva veu. La crisi del capitalisme mundial afecta decisivament a l'Estat espanyol. Provoca la crisi d'aquest Estat. I hauria per pensar si efectivament aquesta crisi comporta el desmembrament de l'Estat, i si, a la fi, Catalunya (els Països Catalans) tindrà la possibilitat de retornar al camí de la Història.

La classe dominant espanyola transmet la seva inquietud nacionalitària a la resta de les classes socials. En general, la premsa expressa el seu neguit per les mostres "separatistes"; qualche premsa més groga, seguint el model de l'agència EFE, amagaven el fet que una part dels diputats flamencs s'havien negat a participar a l'acte de condol oficial del Parlament belga. O sigui que la consigna explícitament assumida pels mitjans de comunicació de masses és la de que s'han d'amagar o confondre aquells fets que mostren tendències "separatistes" o republicanes. Així,

per posar uns exemples concrets, l'"Última hora", el diari "Avui" o TV3, Televisió de Catalunya, sempre fan un tremend esforç econòmic per crear informació prestigiosa a la monarquia.

Respecte de tot això, la pregunta que es fa la gent d'Europa amiga nostra és per què Catalunya duu aquest retard polític tan considerable en comparació en Flandes. I, encara més mal d'entendre és la situació de postració política de la Catalunya insular. Fixem-nos que la pregunta no és sobre si hi ha molt de sentiment independentista o no; la pregunta bona és aquella que s'interessa per la causa del mal originari: per què dins un sistema d'aparents llibertats democràtiques formals els mallorquins consenten la discriminació, la desigualtat, el falsejament, la mentida, la injustícia... La pròpia classe dominant no s'acaba de refiar d'aquest notable grau de submissió dels illencs; no acaba d'entendre que votin majoritàriament i lliure partits d'obediència espanyola. La resposta a aquesta qüestió dona lloc a una tesi que intentaré explicitar en un proper article. L'enunciat d'aquesta tesi podria dir així: que la revolució social dels catalans de les Illes fou molt més tardana que la dels continentals; que així com a Catalunya-Principat prenien la davantera de tot l'Estat i feia la revolució industrial; Mallorca, en canvi, va mantenir molt més temps les estructures socials agràries, i, quan s'ha llençat de ple dins el procés de modernització, l'hora de la revolució industrial ja era passada. Al mateix temps, s'ha perllongat el feix de les classes mitjanes tradicionals —petita i mitjana burgesia—. Eren —i son— de classe burgesa, però de la burgesia pre-industrial, i, sobretot, *sociològicament franquistes*. Aquesta seria la clau per explicar les tendències ideològiques franquistes (continuarà).

CRIDA A LA PORTA DE LA SOLIDARITAT

«ES REFUGI»

C/. Apuntadores, n.º 8 - Ciutat

Telfs.: 71 59 10 - 46 11 12

Assistència durant 24 hores

Acollida a marginats, gent sense
casa, alcoholics, toxicòmans,
malalts de la SIDA

Responsables: Jaume Santandreu, Antoni Graru, Miquel
Barceló (metge), Gaspar Aguiló, Marieta Salas, Maria
Emilia Anton (psicòloga), Miguel Servera

Comptes oberts:

SA NOSATRA: 2.200867 - 09

BANCA MARCH: 138879.11.7

BANC DE CRÈDIT: 00.21021.50

Farmàcia ARMENGOL, C/. dels Oms, Ciutat. Forn LA
GLÒRIA, VIATGES TRAMUNTANA

ARA MES QUE MAI

Enguany hem arribat als vint-i-set milions de turistes. L'aigua no hi arriba per a atendre tanta demanda. Fa anys que els pous i embassaments s'eixugaren. Encara no entenc com continuen aterrant diàriament avions de tot Europa en el nostre aeroport que, amb les successives ampliacions, ja arriba fins a Inca, al centre de l'Illa. Divuit pistes d'aterratge. Un rècord mundial! El bisbe ha manat fer rogatives i processons a fi d'implorar del cel que torni a ploure. Els rabins del Call, els bruixots, d'amagat de la Inquisició, estudien el sobtat canvi climàtic. La guerra permanent contra el bàrbar, els països pobres que volen ser igual que nosaltres, continua. Les tropes estatounidenques, els valerosos croats que defensen la nostra fe, han conquerit Alger, Tunísia i Líbia. Solemnes tedèums a totes les esglésies. El President del Consell, el Batle, els dirigents de partits parlamentaris i extraparlamentaris, han portat al coll el cos incorrupte de la Beateta. Hi ha hagut terratrèmols a Alcúdia, sa Pobla i Campanet. Algunes tombes s'han obert i els morts semblava que volien alçar-se. Hem tingut incerts auguris. Al pla de Sant Jordi, les carabasses niaven escorpins, la qual cosa presagiava mala anyada de blat. No plou malgrat que hotelers i personal de l'administració facin novenes i resin rosaris sense aturar. Com si Déu Nostre Senyor no ens volgués

Crònica d'actualitat (I)

MIQUEL LÓPEZ CRESPI

escollar a causa dels nostres pecats! Un portaveu del Govern ha informat que si la sequera continua haurem d'importar icebergs de Grenlàndia o del contrari no podrem fer front a les nostres responsabilitats amb les companyies de turisme internacional. És evident que sense turistes l'economia no pot marxar.

La guerra contra les regions on habiten els bàrbar, els caus de la immigració, avança a la perfecció segons els comunicats dels generals. Ahir fou arrasada Calcuta amb dues bombes atòmiques. Al desert del Sàhara, les forces multinacionals que protegeixen l'estret de Gibraltar han pogut bombardejar els oasis que no havien estat destruïts en anteriors incursions aèries. Augmenta la corrupció dels costums. S'abandonen les antigues tradicions cristianes. A causa del continuat avenç de separacions matrimonials, el Consell ha decidit dictar greus penes i càstigs exemplars per a les dones que abandonin als seus homes o protestin a l'hora de fer les feines pròpies del seu sexe, com són: tenir fills, netejar la

llar, anar al mercat, tenir el menjar fet quan l'home arriba, cansat, del treball. La rebel·lió de les dones venia promoguda per fembres de bordell i xuetonas desenfainades. Per aturar el mal en sec ja ha estat dictada la primera sentència. L'esposa d'un fuster de Santa Caterina ha estat condemnada a no poder sortir en vida de casa seva si el seu home així ho decideix. El jutge igualment disposa que, en cas de continuar protestant o donant mala vida al marit, podrà ser desterrada de l'illa amb pena de mort si hi torna. La mesura ha estat molt ben acollida per les cristianes dames de la caritat, estaments oficials, comtesses i gent d'honrada condició. Només petits grups d'incontrolats -agitadors que viuen, amagats, al Call- han provocat alguns incidents davant Cort. Les forces d'ordre públic els han dispersat sense gaire entrebancs. Han estat detingudes dues xuetonas molt anomenades que no anaven a missa ni a combregar. El Papa -el vertader, no l'antipapa de Peníscola- ha atorgat butlla especialíssima als nostres governants per a tan savis manaments i pel seu ajut a la lluita contra la immigració.

La humanitat continua degenerant víctima del seu provat egoisme i vicis innumbrables. Ha calgut dictar ordres severíssimes contra pares desnaturalitzats que venien els fills a multinacionals del transplament d'òrgans. Pel que s'ha pogut saber, el preu que un client arribava a pagar per un cor o un ronyó arribava a xifres astronòmiques. Els darrers anys havien desaparegut més de quatre-cents infants i era qüestió d'aturar fos com fos aquest laberíntic tràfic il·legal. Els pares, alguns dels quals ja han estat detinguts, jutjats i empresonats, justifiquen llurs criminals accions dient que no podien pagar els impostos. Altres diuen que era per ajudar econòmicament a la guerra contra els berbers que s'havien aixecat contra nosaltres al Marroc. Tot són mentides, crims injustificables. El que s'ha comprovat, mitjançant la tortura, és que l'únic que volien era augmentar els seus ingressos. Fins aquí ha arribat el materialisme anti-cristià que omple la nostra societat! És la pesta diabòlica de les predicacions de Luter que enverina ànima i pensaments. Matar els fills, vendre'ls a trossos sense remordiments només per poder anar de vacances! Mai no s'havien vist crims tan horrorosos!

Augmenten els conflictes contra els immigrants. Jueus i gitanos no poden dormir tranquils. Jovençans armats de piques i garrots escriuen la llei amb sang a tots els pobles i ciutats. A Saragossa -per sort, les masses revoltades no han assaltat la base de l'OTAN!- hi ha hagut nombrosos morts en diversos enfrontaments. A tavernes i tallers hom debat la puresa de la raça, l'antigor del catolicisme de cada família. Al Principat, a la comarca del Maresme, veïns armats de ganivets, forques i destrals, han assaltat les cases d'immigrants dominicans sota l'excusa que mantenien contactes amb els moros. Una dona de pell fosca ha mort d'un tret. A València, el poble, després d'una processó, fent palesa la seva inhumanitat, ha pres possessió del cau dels jueus, i, després de saquejar-lo, han continuat l'endemà assaltant la presó. Tres lladres han estat penjats al pati i molts d'altres han mort cremats dins les cel·les, sense poder-ne sortir. Demanaven pietat, que els matessin abans de morir enmig del foc. A Palma, grups de joves incontrolats també han fet gran destrossa pel Call anant després fins a Son Gotleu cridant i perseguint els forasters. Per evitar mals majors han hagut d'intervenir l'exèrcit i els Terços de Flandes. Tot s'ha vist amb molta curiositat, car ningú a l'Illa no es mobilitza ni protesta, aïrat, quan arriben al port les galeres imperials. Per molt que augmentin els impostos, mai ningú no ha protestat. Cap comerciant no té res en contra dels soldats ianquis que, borratxos, fan malbé comerços i cases particulars. Però ara criden -atiats pel la noblesa i el clergat- contra xuetes i forasters. El Lloctinent Reial ha posat una guàrdia especial a l'entrada de tots els barris conflictius.

COMITE DE DEFENSA S'Arenal de Mallorca

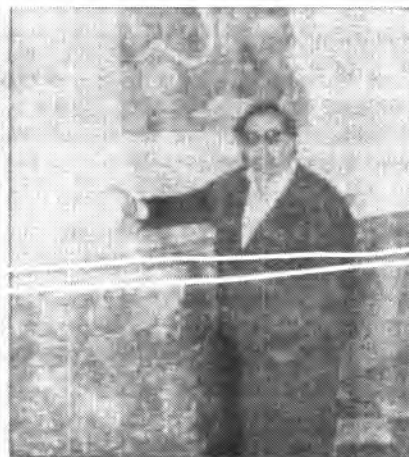
S'ARENAL DE MALLORCA, el mitjà de comunicació escrit en llengua catalana més popular i de més tirada a Balears, durant el transcurs de l'any 1992 ha vist reduït en més d'un 95% la publicitat institucional a causa de les pressions i gestions, fins i tot parlamentàries, realitzades per gent colonitzadora al servici de l'estat espanyol. S'ARENAL DE MALLORCA és una publicació en llengua catalana fundada l'any 1979, que va sorgir i s'ha mantingut dins una zona difícil d'alta concentració turística i de forta immigració. S'ARENAL DE MALLORCA s'ha caracteritzat per la defensa constant de la llengua de la nostra nació, per constituir una eina puntera en defensa de la nostra identitat nacional, per crear consciència de poble i per defensar les llibertats democràtiques. Els/Les sotasignants sol·licitam a les autoritats públiques que no discriminin S'ARENAL en matèria de publicitat institucional i consideram que és injust utilitzar els fons públics com a instrument de coacció per intimidar la llibertat de premsa. Tot demòcrata s'hauria de mobilitzar davant la caça de bruixes i l'atemptat contra la llibertat d'expressió de què és víctima un mitjà de comunicació que, com S'ARENAL, s'ha distingit per acollir les opinions més diferents i per respectar el dret de rèplica. Per tot això, exigim als màxims responsables del Govern Balear, del Consell Insular de Mallorca, dels Ajuntaments etc. que acabin amb aquesta discriminació i que a més no continuïn amb l'incompliment de la article 32 de la Llei de Normalització Lingüística que estableix: **Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.** En una societat normal hauriem fet un *Aplec d'Amics*. En aquests moments, davant la injusta discriminació de què és víctima S'ARENAL ens veim obligats a constituir-nos en Comitè de Defensa.

Ciutat de Mallorca, 20 de gener de 1993

JOSEP M' LLOMPART GUILLEM D'EFAK JAUME SANTANDREU
BIEL MAJORAL MIQUEL LÓPEZ CRESPI

LLINATGES	NOM	PROFESSIO	D.L.

Apartat de Correus 124 - 07600 - S'ARENAL Telèfon 265005 Fax: 269941

Viatge amb etiqueta «Iberia»

Senyor director, ens agradaria que pogués publicar el nostre rebuig pels serveis que ens ha fet la nostra primera companyia d'aviació, mirall d'Espanya de cara al turisme.

Som "SA REVETLA", un grup de ball de bot de Son Ferriol, i no volem creure que tothom sigui dolent.

Tot començà el dia 9 de juliol, en un viatge a Irlanda, concretament a Cork. Arribàrem a l'aeroport de Son Sant Joan i el nostre trajecte era Palma-Londres-Dublín; quan anàrem per facturar el nostre equipatge Palma-Dublín, l'empleat, molt amablement, ens diu que ho mirarà, cridà el "supervisor" i sorpresa quan ens diu que com que a Londres hem de canviar de companyia no pot ser de cap manera que ho facturem d'una vegada, ja que avui dia les companyies van molt deficitàries, i ells no tenen res a veure amb la companyia Air Lingus; no hi hagué enginy de treure'l d'aquí. Embarcàrem a l'hora assenyalada i quan fórem instal·lats a dins l'avió ens donaren la segona sorpresa: "Señores pasajeros por causa técnicas nos vemos obligados a desembarcar", agafam els trastos i altra vegada bus, i a esperar, però nosaltres érem conscients que si es demorava molt més, llavors perdriem el vol d'enllaç de Londres, per això parlàrem, ja al peu de l'avió, amb un administratiu que ens va dir que estàssim tranquils que ells posarien un tèlex a Londres i que ens esperarien al peu de l'avió, també ens digué que parlàssim amb la senyoreta de la companyia VIVA, ja que aquest vol era a càrrec d'aquesta companyia, la senyoreta ens va dir que vendria a parlar amb nosaltres a la sala d'espera; i encara l'esperam.

Poc a poc el temps passava, i per distreure'ns muguérem un poc de ball amb les xeremies, tot d'una ja vàrem tenir un senyor d'aquests uniformats que ens digué que això estava prohibit, però mirau per on, també vingué un senyor d'IBERIA a qui explicàrem el cas, i ell ens envià als meravellosos "jaquetes roges", un altre invent; hi anàrem, els explicàrem el cas ben clarament, que si fèiem tard a Londres perdriem el vol de Dublín, i que si ens hagués facturat directament, tal volta encara hi seríem a temps, i que si havíem de quedar tirats per Londres ens estimàvem més no partir de viatge. Ell ens digué que ens posàssim tranquils ja que ell enviaria un tèlex a Londres i estaria tot previst i que ens esperarien a peu d'avió; mirà una pantalla i va dir que la companyia Air Lingus tenia tres vols més aquella nit, insistírem perquè també hi havia el perill de perdre l'autobús que ens esperava a Dublín per dur-nos a Cork; l'home, tot confiat, ens digué que posaria un tèlex a Dublín, i que fora por, ho deia tan bé que ens va convèncer, i quan arribàrem a embarcar ho férem amb aquest caramull de promeses.

Arribem a Londres, ningú ens espera, ningú sap res, d'IBERIA ningú, s'ha fos com el sucre roig, així com podem explicam el cas a una senyoreta amb brusa de retxes que ens va dir que havíem de seguir un jovenel·lo que ens va dur a recollir les maletes, omplim els carros i ja ens tens a darrera el jove per aquells "tubes" de l'aeroport de London, ara per amunt, ara per avall, això sí, sempre pensant amb la família de certs empleats d'Iberia!

Arribam al mostrador d'AIR LINGUS i ens assabentam que hem perdut l'avió. Gràcies a Déu que una passatgera de trànsit a Sud-amèrica que ens donà una mà i ens aclarí que fins passats tres dies no hi hauria places per anar a Dublín; aquí la cosa ja s'embrutava de veres, i demanàrem a veure si ens mostraven el tèlex cursat per Iberia, sorpresa nostra quan ens digueren que no havien rebut cap tèlex d'Iberia; però amables ells, ens digueren que cridaríem un empleat d'Iberia, i així ho feren. Al cap d'una hora, miracle!, ve un iberienc a qui explicam el cas i a més

a més li exigim hostatge per als vint-i-nou membres del grup, ja que dúiem infants de tres a set anys, l'home ens va dir que no podia ser perquè viatjàvem en dues companyies diferents; nosaltres li insistim que ell ha d'haver rebut un tèlex des de Palma, en el qual ens asseguraven que n'estaven ben assabentats de la nostra arribada. Ell va dir que ho miraria de confirmar, preguntà per l'emissora, però sembla ser que els cables s'havien embussat amb qualche "jaqueta roja", o s'havien tornats vermells, i ens digué "no hi ha cap tèlex".

Així com va poder l'iberienc es posà d'acord amb l'AIR LINGUS i ens donaren preferència, i vint-i-sis dels nostres varen poder passar fins a l'aeroport de Dublín, i els altres sis vàrem haver de dormir a terra, dins l'aeroport de Londres, a dins bosses de fems perquè hi feia un fred que pelava. L'endemà arribàrem a Dublín en el primer vol; però com és de suposar també havíem perdut l'autobús que ens havia de dur a Cork; es va haver d'acotar una línia de bus perquè ens dugués fins a l'estació de tren per anar fins a Cork. Maletes, carros, corregudes; això sí, sempre pensant en certs iberiencs com a rars fenòmens de la natura. Una vegada arribats a Cork altra vegada trasllat d'equipatges per anar fins a Cobh.

Volem donar les gràcies a la Companyia AIR LINGUS, perquè sense tenir res a veure amb IBERIA, segons el supervisor o superman que ens embarcà, als vint-i-tres que vàrem dormir a l'aeroport de Dublín ens serviren un berenar en què no hi faltà res, i això que, al vol, l'havíem acabat el dia abans; igual que al d'IBERIA, que a Londres quasi ens maten de fam ja que no els donaren res, no ens explicam com aquesta companyia pot tenir dèficit.

El dia 10 surten de Palma dos companys del grup, que per problemes de feina no pogueren partir amb nosaltres el dia anterior, i fora demanar-ho els facturaren Palma-Cork, viatjant igualment en les dues companyies; es veu que al coordinador ja li havien arribat les nostres pregàries i s'havia posat malalt i estava de baixa. El nostre grup "Sa Revetla de Sant Antoni" rebutja rotundament el comportament d'aquestes persones que saben que cobren per atendre el client, creim que els passatgers no tenen perquè ser una jugueta a mans d'un capritxós poll entrat en costura que fa tot quan pot per atendre malament, i així li va a Iberia amb aquests subjectes.

Podríem atonar molt més el foc perquè creim que un país que ens cobra tants d'imposts, i que parts d'ells són destinats a tapar els forats i dèficits, any rera any, trobam que almanco podríem estar ben atesos. I sí no, un altre botó de mostra; a AIR LINGUS, a Dublín, hi arribam, posam les maletes, mostram els bitllets seus i els d'IBERIA, els deim que anam fins a Palma i ens facturen fins a Palma, això és un passeig, un deliri, i a més posen un tèlex a Londres dient que hi ha un grup espanyol que no parla anglès, i a més a més ens donen una còpia del tèlex perquè la presentem a l'arribada; i així va ser, senyors, això es diu funcionar, això és fer país, això és fer ganes de viatjar, això són empleats que coordinen i saben fer país.

Tots els membres de SA REVETLA demanam al Sr. delegat de Palma, que si és possible aquests senyors que tenen aquesta mania (psicosi), que els posin entre bastidors o de maletes.

Esperam, els revetlers, que al proper viatge, que no trigarem gaire a fer-ho, que quan sortim a l'estranger a representar Mallorca, se'ns atengui amb un poc més d'atenció i respecte, sobretot dins la nostra Illa, i el que així no ho faci "Barcol!".

Revetla de Sant Antoni
Son Ferriol

Restaurant
Ca'n Miquel
Cuina Mallorquina
C/. Isaac Peral, 30 - Tel. 54 12 16
(Davant sa Residencia) Sa Pobla

BANANAS C'AN PICAFORT

PIZZERIA RESTAURANTE BAR LOCAL

Paseo Colón 151,
C'an Picafort
Teléf. 971-850752

A. Castello Mas
S. Jaume Coll

SERVICIO OFICIAL:

IVECO
FIAT
FRENOS NEUMATICOS

DIMETAL
Bendix
FRENOS HIDRAULICOS

TALLER MECÀNIC
Reparació d'automòbil i camions

MARTIN MORA CRESPI
Carrer d'Isaac Peral, 32
Tif.: 54 03 23. 07420 Sa Pobla

Tractors - agria-tractors - eines -
motocultors - motocompresors -
motors reg per aspersió -
maquinaria industrial - bombes
verticals - dina-ideal i bombes
sumergibles indar i itur

MAQUINÀRIA Grau S. L.

BOTIGA: Plaça del Mercat, 1. Tif.: 54 03 37
TALLER: Plaça del Mercat, 8. Tif.: 54 05 44
TALLER: Ctras. Albufera s/n. Tif.: 54 21 65 Sa Pobla

TENNIS
SON RIGO

Tennis
Futbol-sala
Håndbol
Petanca
Cir. Footing

Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs

Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

El Corte Inglés: La batalla continua!

¿PER QUÈ CANYELLES I FAGEDA CONSENTEN L'ARRIBADA D'EL CORTE INGLES?

Jaume Sastre

El grup d'empreses El Corte Inglés S.A. és un poderós holding econòmic amb seu a Madrid que disposa de la cadena de supermercats Hipercor, d'una cadena d'agències de viatges Viajes El Corte Inglés, d'una societat d'informàtica, d'una companyia d'assegurances, una filial a Califòrnia (The Harris Company), d'una fundació privada (Fundación Ramón Areces) i també es troba darrera les tele-botigues sorgides en els darrers anys de les televisions privades espanyoles. El president d'aquest poderós grup econòmic foraster és Isidoro Alvarez. Entre març de 1991 i octubre de 1992 El Corte Inglés tot sol va fer uns ingressos de 762.038 milions de ptes. Aquest grup d'empreses que va néixer amb una sastreria al carrer Preciados de Madrid ha mantingut aquests últims anys un ritme de creixement frenètic. Segons informava la revista *Cruilla*, si al 1982 aconseguiren 3.650 milions de beneficis nets, al 91 la xifra es multiplicava per deu (38.230).

El grup d'empreses El Corte Inglés té un poder econòmic i polític de primer ordre. Basta dir que segons dades de 1990, les seves vendes van superar els 646.538 milions de pessetes, quantitat equivalent a l'1,5% del producte interior brut d'Espanya o al 4,9% dels pressuposts general de l'estat. ¿Per què Canyelles i Fageda es van doblegar i van canviar d'opinió davant la instal·lació d'aquest trust? ¿Per què abans de les eleccions autonòmiques i municipals de l'any 1991 deien NO i després van dir SÍ? Doncs senzillament perquè són uns homes febles, tous, mediocres que no saben aguantar les pressions i dir que no.

La corrupció és el càncer que amenaça més directament l'estabilitat dels sistemes democràtics. La conxorxa mafiosa entre partits polítics com el PP-PSOE i els grups financers ha provocat una llista interminable d'escàndols: Filesa, Naseiro, Ibercorp... ¿Qui són les víctimes d'aquesta aliança criminal entre els grans trusts que financen amb comissions il·legals els dos principals partits espanyols PP-PSOE? Idò les víctimes principals són els milers i milers d'empresaris i de treballadors de la petita i mitjana empresa que no poden competir ni tan sols defensar-se davant la glotofàgia dels grossos. Ja diuen que el peix gros es menja el petit, però si a damunt el peix gros compta amb la complicitat dels polítics que detenten el poder, ja ens direu com poden sobreviure els petits? La sentència està cantada. Mentre uns pocs engreixen i de cada dia es fan més grossos, la gran majoria ho passa puta i acaba en la misèria.

¿Per què primer Aguiló, batle de Palma pel PSOE, i després Fageda, Canyelles, Verger... han donat tota casta de facilitats a El Corte Inglés? Qui vulgui saber la resposta a aquesta pregunta en té prou de recordar els cas Naseiro del PP o el cas Filesa del PSOE. Polítics corruptes que tenen accés a informació privilegiada, vénen aquesta informació a les grans empreses a canvi d'ingents quantitats de doblers, una part dels quals serveixen per finançar il·legalment aquests partits. Perquè, és clar, ¿d'on treuen els mils de milions que es gasten en les campanyes electorals, per exemple? Idò els treuen de la corrupció generalitzada, del comportament mafiosos que consisteix a modificar, com ha passat a Palma, tot un Pla d'Ordenació del Territori, en benefici d'un trust empresarial determinat. Melchor Miralles, al llibre *Dinero sucio. Diccionario de la corrupción en España* (1992), diu de Rosendo Naseiro, tesorero del PP; Angel Sanchis, diputat del PP; i Salvador Palop, regidor de l'Ajuntament de València: **Los tres habían ofrecido, según documentos sumariales, concesiones, adjudicaciones o modificaciones de diversos proyectos en los ayuntamientos o instituciones autonómicas donde el PP tuviera capacidad de gestión, a cambio de que las empresas favorecidas pagaran una comision en cantidades fijas o bien en porcentajes sobre el total de cada proyecto, destinando en unos casos el dinero a la financiación del PP y en otros al lucro personal de los encausados. // Entre diciembre de 1989 y abril de 1990**

planearon obtener comisiones en los siguientes casos: concesión de la construcción y explotación de unos aparcamientos subterráneos en Valencia; ampliación del volumen de edificación en unas parcelas de Cullera; contrato para el servicio de limpieza de Alicante; obras en un polideportivo de Valencia; y tareas relacionadas con el alumbrado público en el distrito madrileño de Fuencarral.

i que constit que això només és la punta de l'iceberg! Davant això, ¿em volem dir quina defensa tenen els petits i mitjans comerciants mallorquins? Idò poden fer un parell de coses: 1) Retirar el suport que han donat fins ara als homes de palla de Madrid (Canyelles, Fageda, Pons, Obrador, Verger...) 2) Millorar les organitzacions d'empresaris (AFEDECO, PIMEM...), oblidar diferències internes i ajuntar forces davant l'agressor exterior. 3) Donar suport publicitari

als mitjans de comunicació independents que, com L'ESTEL DE MALLORCA, no es deixen controlar ni mediatitzar per la publicitat de les grans superfícies com El Corte Inglés, Pryca, Continente, Alcampo, Ikea, Texas... 4) Retirar el suport als partits espanyols PP-PSOE-IU i donar suport, tant econòmic com electoral, als partits nacionalistes o independentistes com UM - PSM - ERC que tenen el centre de decisió aquí i que responen als interessos econòmics, polítics, culturals de la nostra terra.

Isidoro Alvarez, president d'El Corte Inglés, la gran superfície que es vol instal·lar a Mallorca amb el beneplàcit d'una guarda de polítics corruptes i traïdors que viuen de les comissions il·legals tipus Filesa o Naseiro. (Foto D16 de Balears, 5.IX.1992)

SITUACIÓ DRAMÀTICA DEL COMERÇ BALEAR

(Redacció) Segons va afirmar l'economista Esteve Barolet en la presentació de l'Informe de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació, en un any, és a dir, entre el mes de març de 1992 i el mes de març de 1993 van haver de tancar 770 negocis i l'atur mitjà del 1993 és del 19% dels actius la qual cosa suposa un augment del 16% sobre el mes de juny del 92. Segons l'informe de la Cambra entre les causes de la crisi destaquen: l'augment brutal de la pressió fiscal, la competència deslleial de les grans superfícies, la creixent estacionalitat del turisme i l'excés d'oferta. És de tota evidència que ja es comencen a notar els resultats de la política demencial practicada tant pel govern espanyol del PSOE (Felipe González) amb una política fiscal insuportable com de la política corrupta a la italiana del Govern Balear (Gabriel Canyelles) i de l'Ajuntament de Palma (Joan Fageda) que han afavorit i han donat suport a la instal·lació de les grans superfícies forasteres a Mallorca. El pitjor de tot però és que encara no s'ha tocat fons i l'arribada d'El Corte Inglés a Palma, d'Alcampo a Marratxí i l'obertura del Centre comercial de Porto Pi farà molt de mal dins la petita i mitjana empresa que es dedica al comerç.

TALLER RIERA
Reparació d'automòbils,
mecànica, xapa, pintura al forn
C/. Girfalc, 3. Tlf.: 10 03 15.
07182 — SON FERRER

NOU ENGANY AL COMERÇ MALLORQUÍ

(Redacció) Se'n recorden? Dia 19 de febrer de 1992, Mallorca va viure un fet excepcional. Aquell dia la majoria absoluta dels comerços i de les botigues, empresaris i treballadors junts, van tancar els negocis com a senyal de protesta contra la política de favoritisme practicada per l'Ajuntament de Palma i pel Govern Balear envers les grans superfícies com El Corte Inglés. Aquell dia, els comerciants mallorquins encesos de ràbia van omplir els carrers de Palma d'octavetes que deien: **Cañellas - Fageda. En las próximas elecciones os recordaremos esta huelga 19-F. ¡Sois unos vendidos!** Veritat que se'n recorden! Quan Canyelles va veure la magnitud de la protesta popular, quan va veure que els comerciants ja parlaven de fer el Partit Únic, quan va veure perillar la seva estimada poltrona, es va acollonir i què va fer? Idò va començar a fer falses promeses i a repartir milions entre les associacions de comerciants per tal de dividir-les i debilitar-les. Van arribar les eleccions de juny de 1993 i no va passar res. Els comerciants mallorquins cansats de veure els xoriços andalusos del PSOE instal·lats al govern de Madrid, van perdonar Canyelles i van tornar votar en massa el PP. Resultat final? Una catàstrofe! Quan Canyelles ha vist la pluja de vots que ha arreplegat, s'ha desdit de les promeses i dels 900 milions que havia promès per invertir entre el segon semestre del 92 i el primer trimestre del 93 en cursos de formació, etc. ja n'ha retallat 300. ¿Aprendran la lliçó els nostres empresaris? ¿Es deixaran fotre el pèl una altra vegada? L'experiència ens ensenya que només un cap de fava comet dues vegades el mateix error. Els comerciants de Canàries han apres la lliçó i ja no voten partits godos com el PP-PSOE sinó que voten partits nacionalistes d'allà com Coalición Canaria. ¿Què esperen els comerciants, els botiguers mallorquins a votar partits nacionalistes o independentistes com UM, PSM o ERC? ¿Què esperen, que el malalt ja no tingui remei? Si CAEB, PIMEM, ADEFECO no fan el cap viu, Canyelles els enterrarà a tots!

¿PER QUÈ NO ES PARLA MALAMENT DE EL CORTE INGLES A LA PREMSA ESPANYOLA?

(Redacció) ¿Us heu fixat que gairebé mai no es parla malament de El Corte Inglés a la premsa? ¿Us heu adonat de la campanya que han fet els diaris forasters de ciutat per tal de crear un estat d'opinió entre els mallorquins favorable a la implantació de les grans superfícies i en detriment del comerç petit i mitjà? ¿Per què això? Idò ara donarem resposta a aquesta punyent pregunta i reproduïrem íntegrament un article de Laura Pàmies que sota el mateix títol va sortir publicat a la revista independent *Cruilla* el mes de gener de 1993. Abans però avançarem que El Corte Inglés es va gastar entre març 1991 i octubre 1992 l'astronòmica xifra de 15.412 milions de pessetes en concepte de publicitat als mitjans de comunicació. Que heu sentit res!

Laura Pàmies
(*Cruilla*, Barcelona gener 1993, pàg. 17)

El Corte Inglés s'ha convertit en un dels anunciants habituals a tota la premsa i, especialment, a la diària. Els ingressos fixos que proporciona a molts mitjans de comunicació dissuadeixen qualsevol ànim de publicar una informació crítica. "I si ens retiren la publicitat?" Aquesta capacitat de pressió ha arribat fins al punt de censurar algunes "cartes al director".

Quan algú escriu una carta al diari amb una queixa o reclamació relativa a l'empresa (grans magatzems, hipermercats, viatges...) en alguns dels diaris on té un acord publicitari important, la persona encarregada de la secció es posa en contacte amb un departament concret d'aquella per facilitar-los totes les dades de la persona autora de la carta -adreça, telèfon, motiu de la queixa...- Immediatament el departament s'hi posa en contacte i utilitzant les bones maneres i el suborn encobert (xecs-regal per comprar i altra mena de compensacions) intenta convèncer la persona perquè s'oblidi de la carta. Un cop arribat a un acord, telefonen al diari per comunicar que, com que el tema s'ha resolt, ja no té sentit publicar la carta. És el poder de la pela.

EL PSM ACUSA EL PP-PSOE D'ESSER ELS CULPABLES DE LA CRISI DEL COMERÇ

(Redacció) El PSM en un comunicat de premsa va acusar els partits forasters PP-PSOE "d'haver propiciat la proliferació de grans superfícies i d'haver provocat la crisi que viu el sector del comerç a les Illes". Igualment va qualificar el Pla Quatrienal d'Ajuda al Comerç del Govern Balear de "bluf" i d'haver quedat tot en ajudes simbòliques per tancar la boca als comerciants.

Guillem Llabrés i Feliu, batle de Llubí

«Faig una crida a tots els pobles veïns a fer massa i defensar la nostra aigua»

Va esser per casualitat que trobarem al batle de Llubí. Nosaltres cercàvem l'amo de l'escorxador de pollastres i el trobarem a l'oficina, li demanàrem que opinava d'aquesta gent que comanda i vol endur-se'n l'aigua de sa Marineta, i ens va contestar; llavors ens va dir que era el batle i com és natural li demanàrem una entrevista.

En Guillem Llabrés i Feliu, en haver acabat aquests legislatura, durà setze anys de batle al seu poble.

— Pensau presentar-vos a les pròximes eleccions senyor batle?

La meua idea no és aquesta. Pens que he de donar pas a la gent jove que ve darrera. Un home de 60 anys s'ha de retirar.

— Un home de 60 anys no és vell, mirau el rei dels belgues, l'han fet rei al 59 anys.

No és que jo estigui cansat, però dic que és hora de donar pas als qui vénen darrera.

— La polèmica principal d'aquesta comarca és l'aigua. Què en deis, d'això?

Jo dic que si s'enduen l'aigua, i si segons els comentaris farà falta, els pagesos els aturaran de regar, això serà llevar la font de riquesa i la bellesa que té el nostre camp.

— L'agricultura és l'única riquesa del terme de Llubí.

Ja no ens queda res més. Un temps teníem les tàpares, ara ja no valen res... l'aigua sabem que no la podem vendre... però, ara, la podem aprofitar i podem bravejar que tenim aigua bona.

— Tanmateix teniu altres coses, teniu la mar a prop, teniu turisme a prop, aquí teniu un escorxador de pollastres...

Això també se'n va per avall. Hi ha moltes importacions, el mercat nacional no té la serietat d'abans. De cada dia hem d'anar restringint perquè avui dia els negocis no són segurs.

— Bé, però així mateix feis negoci. Qui són els vostres clients.

Nosaltres tenim la comarca que Llubí, i Alcúdia, Can Picafort, Pollença. És la zona que subministram.

— Subministrau pollastres, però els hortolans de per qui també hi duen les seves hortalisses i fruites...

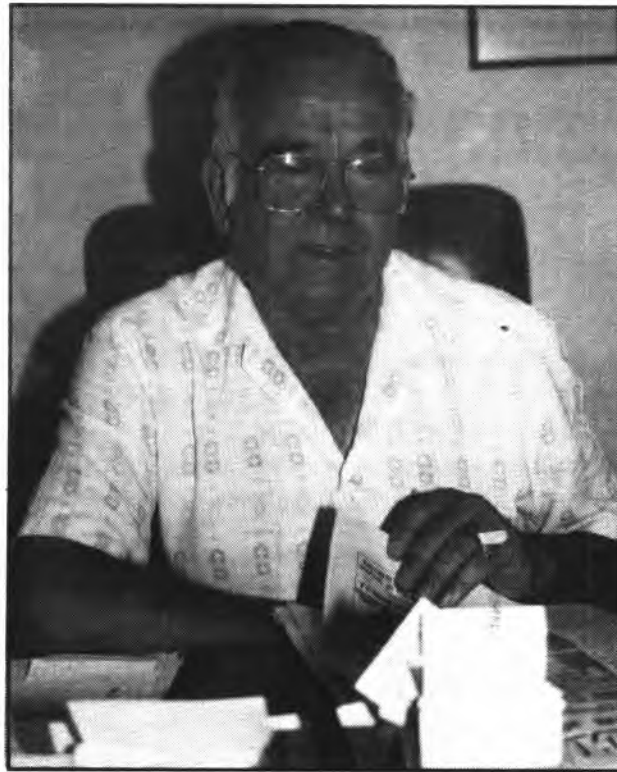
I les lletugues. El mal és que hi ha horts a dins sa Pobla que ja no en poden fer. Perquè si l'aigua té un petit tant per cent de sal, la lletuga torna blanca. Un hortolà de Llubí va llogar un hort prop de l'Albufera per fer lletuga i s'ha hagut d'aturar perquè el mercat no la volia, la sal li crema l'ull i no és bona.

— I no trobau que els batles de Pollença, Alcúdia, sa Pobla i Santa Margalida s'haurien de preocupar d'aquest tema, de l'aigua?

Al principi pareix que se'n preocupaven prou, però la gent està un poc espantada i diu, "tanmateix no farem res". La gent, si s'uneix, pot fer molt, però els polítics que estan al capdamunt, només defensen les seves coses i miren de recuperar els punts que havien perdut davant els seus partits.

— A mi, el batle de sa Pobla, em va dir no fa molt de temps que no volia saber res del tema de l'aigua. Fa devers tres dies em va dir, "anau devers Llubí a demanar-ho, jo no vull contestar".

El batle de sa Pobla és neutral, però està a les ordres d'en Canyelles i és un batle d'amén. A Muro també hi ha molts de pagesos que volen defensar l'aigua, i el batle està amb ells. Però a Muro no veuen el problema tan greu com a Llubí. Quan

Guillem Llabrés i Feliu

férem la Comunitat de Regants, al principi els murers hi volien prendre part, però no s'hi apuntaren. A Llubí, quasi tots els qui tenen pous, hi estan apuntats, per defensar la seva aigua.

— Temps enrera les tàpares llubineres eren famoses.

Ara tenim la cooperativa i Conserves Rosselló. El problema però no és aquí. El mal és que la gent s'ha acostumat a fer feina mig any i la resta a viure de l'atur. Si no fos d'això, la gent colliria les tàpares, ja que s'hi pot guanyar un jornal. La gent jove no hi vol anar.

— A la part de la muntanya, d'ençà de la crisi actual, la gent torna a conrear les oliveres i a recollir les olives per fer oli.

Enguany, a Llubí, han tornat a recollir les tàperes més que altres anys. Si aquesta crisi continua, no ens quedarà més remei que tornar a recollir totes les tàperes.

— Senyor batle. Voleu fer una crida a la gent d'aquesta comarca, en defensa de la seva aigua?

Jo demanaria que tots els pobles veïns fessin massa i defensàssim l'única cosa que ens queda, que és l'aigua.

Mateu Joan i Florit

LA GUERRA DE L'AIGUA. PRECEDENTS: PALMA -BUNYOLA.

(Redacció) La guerra de l'aigua no és cosa nova. L'any 1975, el qui aleshores era batle de Bunyola, Jaume Conti, va denunciar que el nivell de l'aigua dels pous havia davallat d'una forma alarmant després que dos anys abans, el 1793, el batle de Palma De la Rosa hagués inaugurat les instal·lacions de s'Estremera. El pou de la Font de la Vila havia davallat tant que a partir de llavors Bunyola va haver de comprar el 80% de l'aigua que consumia. Des de fa gairebé vint anys l'Ajuntament de Bunyola reclama a l'Ajuntament de Palma compensacions a canvi d'emportar-se'n l'aigua de l'aqüífer de la Comuna de Bunyola. La darrera topada grossa va esser l'any 1989 quan es va produir l'enfrontament entre Antoni Colom i Ramon Aguiló a causa de la negativa del segon que Bunyola connectàs amb la xarxa d'aigües residual de Palma. Avui l'aqüífer de s'Estremera està sota mínims històrics a causa de la sobreexplotació, fet que repercuteix en tot els termes de Bunyola i de Santa Maria.

ARTÀ I BANYALBUFAR RACIONEN L'AIGUA POTABLE

(Redacció) Davant la greu sequera que viu Mallorca, Artà i Banyalbufar s'han vist obligats a restringir l'ús d'aigua potable. L'Ajuntament de Banyalbufar ha hagut de tallar el subministrament d'aigua dotze hores del dia, entre les vuit del vespre i les vuit del matí, i a més el batle, Jaume Tomàs, ha dictat un ban en què es prohibeix el consum no domèstic com omplir piscines, regar els hortets o rentar els cotxes. El pou de ses Mosqueres està sobreexplotat ja que n'extreuen deu mil litres per hora diària quan la Junta d'Aigües aconsella no passar dels set mil. A l'altre cap de Mallorca, Artà té restriccions d'aigua durant sis hores diàries a causa del nivell preocupant que tenen els pous de la zona de Costa i Llobera i des Bril. Paradoxalment, l'actitud d'Ajuntaments com el de Puigpunyent, de Banyalbufar o d'Artà contrasta amb l'actitud insolidària dels Ajuntaments de Palma i de Calvià que continuen sense prendre mesures dràstiques contra la dilapidació d'aigua potable.

MANCOR I LLOSETA S'HAN VIST OBLIGATS A REDUIR A LA MEITAT EL CONSUM D'AIGUA

(Redacció) Dos pobles més de la mancomunitat del Raiguer tenen gravíssims problemes en el subministrament d'aigua potable a causa de la sequera. Segons el Batle de Lloseta, Miquel Pons, la causa que el seu poble tingui aigua un dia sí un dia no és que el pou que sobreexplota EMAYA a Alaró els ha deixat sense. Mancor, segons ha dit el batle Gabriel Pocoví, té restriccions durant dotze hores diàries perquè les fonts de Maçanella, Biniarroi i Font Pública que abasteixen el poble han davallat molt el seu cabdal. A Binissalem la situació és igualment greu ja que el nivell del pou principal de subministrament és a 190 metres i també està afectat per la sobreexplotació que EMAYA fa de tot l'aqüífer del Raiguer.

DISTRIBUCIONS LLUÍS FORTESA

Begudes refrescants, cerveses, sifons, suc de fruites.

Empresa adherida a la coordinadora en defensa de les aigües de Llubí.

Carrer Asalto, 129
Telèfon 540334 SA POBLA

TALLERS SA FORTALESA Antoni Crespí Socies

Establiment adherit a la coordinadora en defensa a les aigües de Llubí.

Carrer Dels Fadrius, 146

Telèfon 540889 SA POBLA

Arturo Cadenas, President d'EMAYA, un provocador que no estarà content fins que no hagi provocat un alçament popular dins Mallorca.

CADENAS, COM A PAGAMENT DE FAVORS, S'INVENTA UN CÀRREC ESPECIAL PER A SÀIZ

(Redacció) L'empresa d'aigües i clavegueram de Palma (EMAYA) dirigida per Arturo Cadenas s'inventarà un nou càrrec director a posta per col·locar l'ex-conseller Jeroni Sàiz, cosa que li permetrà cobrar un sou brut de 3'8 milions, més un plus de responsabilitat que oscil·la entre 1'7 i 2'5 milions, més plus d'antiguitat. En total, més de sis milions de pessetes anuals que els putejats contribuents pagaran a Sàiz en una espècie de daurada jubilació encoberta. Sàiz va deixar EMAYA l'any 1983 per formar part del Govern Canyelles, ara, després d'esser defenestrat i caure en desgràcia, tornarà a l'empresa municipal en un càrrec directiu creat a la seva mida. És dona la casualitat, dins aquest cas repugnant de corrupció i d'amiguisme, que Sàiz essent conseller de Govern va fer els ulls grossos perquè Cadenas continués cobrant com a cap de secció sense comparèixer per la conselleria. Ara Cadenas, li ha pagat el favor i l'ha fet directiu d'EMAYA.

ARIANY ES MOBILITZA CONTRA EL ROBATORI D'AIGUA

(Redacció) L'estiu de 1993 serà recordat, entre d'altres coses per la sequera, pels incendis forestals que alguns fills de mala mare provoquen i per la guerra de l'aigua. Llubí ha estat capdavanter en la mobilització, ara la protesta s'estén com un regueró de pólvora arreu de la Part Forana. Si els responsables polítics del PP i del PSOE no desisteixen en tòmum dels seus propòsits absurds, provocaran un alçament popular d'imprevisibles conseqüències. La revista Ariany dels mesos Maig-Juny es fa ressò de la guerra de l'aigua i fa una crida al poble d'Ariany perquè firmi les fulls de protesta i evitar així **que mos robin s'aigua de Sa Marineta**. A la coberta de la revista hi ha un dibuix on es pot identificar la banda dels "lladres" d'aigua, la figura de Gabriel Canyelles del PP agenollat treient aigua d'un pou i la batlessa de Calvià, Margarita Nájera del PSOE i el president d'EMAYA, Arturo Cadenas, duent-se'n l'aigua amb poals cap a Palma i Calvià. A la pàgina quatre es pot llegir: **Segurament ja sabreu el truí que hi ha amb lo de ses aigües de Sa Marineta, el fet és que se'n volen dur s'aigua d'un pou que hi ha a Llubí cap a Palma i Calvià, aquesta aigua, juntament amb un pou que hi ha a Ariany, en principi havia de servir per regar es pagesos d'Ariany i Petra, hi ha hagut moltes promeses que no s'han complit, s'ha de recordar que a les passades eleccions el Conseller d'Agricultura, P.J. Morey vengué a Ariany i va prometre que se posaria en marxa i ara mirau per on la se'n volen dur a Palma.**

PRESENTADA LA COORDINADORA EN DEFENSA DE LES AIGÜES DE SENCELLES

(Redacció) La mobilització popular contra el robatori de l'aigua del poble s'està escampant per tot el Raiguer, el Pla, i la zona turística del nord de Mallorca. Divendres dia 6 d'agost es va presentar al poliesportiu de Sencelles en un acte d'assistència massiva la Coordinadora en defensa de les Aigües. La composició de la junta directiva i de la comissió gestora de l'entitat estarà formada pels geòlegs Damià Perelló, Antoni Rodríguez i Antoni Ginard. Com en el temps heroics de la Revolta dels Forans del segle XV o de les Germanies del segle XVI, la Mallorca profunda s'està preparant per presentar batalla contra els lladres d'aigua i contra els especuladors responsables d'una política urbanística esbojarrada que ha destruït el paisatge de la costa i que ha arruïnat l'interior de Mallorca. El malestar, el desesper, la frustració, la manca de perspectives, la crisi de la indústria de les sabates, la caiguda en picat de l'agricultura, etc. tot s'ha ajuntat i ha convertit l'interior de Mallorca en un bomba de rellotgeria que en qualsevol moment pot esclatar davall la cadira d'en Canyelles, d'en Cadenas, de n'Aguiló o de na Nájera..

CONSTRUCCIONS ANTONI VIDAL

Reparacions i obra nova

Empresa adherida a la coordinadora en defensa de les aigües de Llubí.

Carrer Tresorer Cladera, 19. Telèfon 540967 SA POBLA

Empresa adherida a la Coordinadora en defensa de les Aigües de Llubí.
Carrer dels Fadrins, 150.
Tlf.: 26 67 22. Sa Pobla

TALLER VICENÇ FEMENIES

RENAULT
Vehiculos Industriales

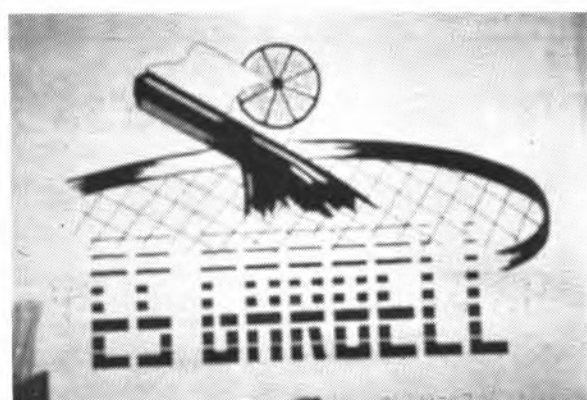
Empresa adherida a la Coordinadora en defensa de les Aigües de Llubí.
Carretera d'Inca, 1. Tlf.: 54 01 10.
07420 Sa Pobla

CONSTRUCCIÓ DE CANONADES
AMB SOLDADURA
Empresa adherida a la Coordinadora en defensa de les Aigües de Llubí.

C/. Isaac Peral, 32
Tel. 54 03 23

07420 - SA POBLA
(Mallorca)

Establiment adherid a la Coordinadora en defensa de les Aigües de Llubí
Plaça de sa Carretera, 1. Tlf.: 85 70 19. Llubí

TALLER TONI SERRA

Grupo Volkswagen
Agent Oficial Skoda
Empresa adherida a la Coordinadora en defensa de les Aigües de Llubí
Carrer Joan Sindic, 7. Tlf.: 54 02 42. 07420 Sa Pobla

Jerónimo Sáiz i Arturo Cadenas, dos bergants un amb l'altre es tapen els pedaçs bruts.

Joan Rosselló:

«La movilització del poble de Llubí és molt positiva»

Joan Rosselló i Vaquer nascut a Felanitx, ja fa cinc anys que és el rector de Llubí. Després d'estar destinat sis anys a la barriada La Soledat de Palma, cinc anys a Porto Colom, vuit a Sant Llorenç i sis a Petra, ara s'ocupa de Llubí i de Costitx.

* ¿Què pensau que se'n duguin l'aigua de l'interior de Mallorca cap a Palma i Calvià?

En principi els llubiners no estam tancats que la gent no begui. El principi de solidaritat crec que el tenim tots clar. Crec que no es pot presentar aquest tema com si fos una cosa d'una gent contra una altra gent. El que ningú vol, però, és que es tudi l'aigua. Els mallorquins estam tan escalivats, històricament i tot, que tot ens fa por. Si se'n duen aigua per beure d'acord però si se'n duen aigua per tudar no hi estic d'acord.

* ¿No creis que EMAYA, el Govern Balear, el MOOP, han anat a cercar el més fàcil pensant que els pobles de l'interior no oferiran resistència en comptes de cercar altres solucions com posar A Palma, Calvià,... comptadors individuals per vivenda, per exemple?

Crec que s'haurien de salvar un parell de coses. Després de sentir i escoltar el que s'ha dit crec que primer de tot hi hauria d'haver uns estudis molt seriosos fets sobre això. I segona cosa és que crec que l'aixeta de control ha d'estar aquí. És a dir hi ha d'haver les màximes garanties que no sortirà ni un tassó d'aigua quan hi hagi perill de salinització. El control de la clau de pas l'han de tenir els llubiners, murers, poblers... Encara que hi hagi gent de les dues bandes, la decisió s'ha de prendre aquí. Si s'ha de fer unes anàlisis d'aigua cada quinze dies, s'han de fer. Però al primer glopet d'aigua que surti així com no toca, l'aixeta s'ha de tancar en tòtum. Si s'ha de morir el gram dels xalets, que es mori.

* ¿Com valorau la movilització dels pobles de Llubí, Sencelles... que han penjats pedaços verds a les façanes com a protesta?

Ho trob molt positiu. Primer perquè demostra una gran sensibilització. Segona, seria molt trist que el poble s'hagués de sentir frustrat, no per una bandera que és un pedaç sinó pel que significa aquesta bandera. Per altra banda, si hi ha tants de doblers per fer urbanitzacions i camps de golf, que volen acabar de matar Mallorca, per exemple. No veig perquè no es puguin gastar doblers per fer les clavagueres de tots els pobles. Un poble petit no pot pagar el totsol amb els seus impostos la xarxa d'aigües brutes. Ara per exemple, sense anar més enfora, ¿per què els llubiners fa anys que hem de menjar o hem de sentir la pudor de les aigües brutes d'Inca? Ara resulta que els llubiners a l'ermita no podem beure l'aigua que un veïnat ens dona (hi ha un tracte antic segons el qual nosaltres li donam camí i ell ens dona aigua) perquè és bruta i està

contaminada. Això ve d'Inca i la culpa no és dels inquers. La culpa és dels qui comanden i permeten això. Si són pràctics per dur-se'n l'aigua, per què no són igual de pràctics i feiners per llevar la brutor? Si això fos Palma o Calvià, podeu estar segurs que aquesta síquia d'aigua bruta que contamina i fa pudor no hi siria. Aquest és un tema llarg. I clar a vegades xerra més el cor que el cap però també el cor ha de xerrar perquè si matam el cor, matam la vida.

* ¿Creis que per part dels qui comanden, Canyelles, per exemple, hi ha sensibilitat davant la mobilització popular o creis que a base de cops baixos, mangarrufes i embulls se'n voldran sortir amb la seva com sempre han fet?

Això no ho sé. Quan vaig anar al míting o a la conferència, per part de Gabriel Canyelles i de Ramon Aguiló hi va haver unes promeses. Ara falta saber si seran retxes dins l'aigua, dins l'aigua bruta en aquest cas o aquestes promeses seran realitat. Segons la meua opinió el poble mallorquí ja ha rebut massa galdades durant la història.

"SI LLUBI FOS PALMA O CALVIA, PODEU ESTAR SEGURS QUE LA SIQUIA D'AIGUES BRUTES D'INCA NO HI SIRIA"

* El director d'EMAYA, un foraster de Madrid, Sr Arturo Cadenas, està atiant l'enfrontament entre mallorquins, entre Ciutat i Part Forana.

A Llubí no hi ha ningú que vulgui un enfrontament. Tothom vol donar aigua. Això és claríssim. Ara bé, el que no volem és que es tudi l'aigua. Mallorca ja està tan destrossada que el poc que queda, conservem-ho! Quin món donam als nostres successors!

* El pagès mallorquí necessita una mà i al MOOP (Ministerio de Obras Públicas de Madrid) i al Govern Canyelles no se'ls ocorr altra cosa que acabar d'enfonsar-lo, perquè els pocs pagesos que aguanten són els qui fan hortalissa.

I això encara per què ahir mateix a la plaça, tres lletugues valien cent pessetes. A on va un pagès que ha de vendre tres lletugues per cent pessetes? Si a Porreres, els albercocs valen trenta-cinc pessetes, molts fan una síquia i els enterren. A això no hi ha dret. Això és molt frustrant. Un home que ha sembrat un albercoquer, una pomera, un taronger, estima aquells arbres. Què se pot fer? Jo no ho sé perquè no som entès però això vol dir que qualche cosa molt grossa no funciona. Ja en podem posar banderes d'Europa però si les estrelles d'aquesta bandera tenen un eclipse, no anam de cap de les maneres.

"I QUE VOL EL SR. CADENAS, UN ALÇAMENT POPULAR? PERQUE AIXO NO DU ENLLOC"

* El Sr. Cadenas tot ple de prepotència i arrogància va amenaçar dient que se'n durien l'aigua de Binissalem, passi el que passi.

I què vol aquesta gent? Què vol, un alçament violent? Això no du enlloc. Hauríem de fer un alçament pacífic, un alçament mental, de consciències. Molta gent només veu el que surt per la televisió, només sent el que sent per la ràdio, només llegeix i això encara les lletres grosses dels diaris. La premsa no és el quart poder sinó que és el primer de tots. Molta gent no té un sentit crític davant les coses. Com que la gent que comanda se sap moure moltes vegades, no sempre, ens vénen figures per llanternes. Amb això jo no vull dir que la nostra gent sigui ignorant perquè llavors gires fulles i te n'adones que hi ha un seny, un sentit comú, però no són ràpids de reflexos perquè no els han ajudat. La nostra gent no és beneïta, quan comença a pensar sap destriar bé.

TALLER XAPISTERIA

J. LLOBERA

Carrer de l'Ermita Torrandell, 15
Tlf.: 53 20 65. Pollença

*Tenda Cars
Cotxer*

**Establiment adherid a la
Coordinadora en defensa
de les Aigües de Llubí**

Plaça de la Constitució, 9
Tel. 54 02 47
Carrer Mercat, 2 i 5

07420 SA POBLA

BAR BRISSAS

Copes i tertúlia

Establiment adherit a la coordinadora en defensa de les aigües de Llubí.

Plaça Carretera, 14 Telèfon 522123 LLUBI

Mallorca seria més rica en aigua

Mallorca seria molt més rica en aigua si no hagués estat per certa gent que la desaprofita. Aquesta carta és una rèplica a una altra carta que va sortir publicada fa pocs dies als diaris de Ciutat, escrita per l'associació de veïns de Santa Caterina de Ciutat.

¡Ja és veritat que tothom pensa en Santa Bàrbara quan fa trons i llamps! Ara, aquests bons senyors suggereixen aprofitar per al consum humà les aigües de la Serra Nord, menció apart que mereixen les Ufanés de Campanet i les de sa Marineta de Llubí. A aquests senyors jo els vull dir que aquestes aigües tenen la seva extraordinària funció en primer lloc de regar les hortes dels sencellers, llubiners, murers i poblers, que són el veritable rebost de Mallorca. És que la humanitat només viu d'aigua? Tal vegada serà que no necessiten res de l'agricultura? En segon lloc, aquestes aigües omplen els terrenys de s'Albufera i 4.444 quarterades d'aquestes aigües podrien quedar embassades dins el Parc Natural, en lloc de desembocar a la mar i així tendriem un manantial d'aigua mai vist, que donaria més vida als nostres pous, conreus, i millor encara, a les nostres butxaques sense correr el perill que les aigües dels nostres pous se salinitzin.

No puc acabar sense oferir una encertada alternativa. Diuen els pagesos que el cap no és per dur el capell, és per resoldre problemes, doncs, quants de milers de cases, xalets, hotels, cases de camp... espargides dins l'illa podrien tenir els seus dipòsits,

Una nova amenaça de mort sobre la pagesia mallorquina, ara EMAYA els vol frotre l'aigua.

cisternes, safarejos, el suficientment grans com per recollir les aigües de les pluges, les qual es perden a la mar, als torrents o als carrers. Segur que d'aquesta manera els problemes quedarien resolts.

Guillem Crespí Pons
Sa Pobla

COMUNICAT ALS NOSTRES SUBSCRIPTORS, LECTORS I SIMPATITZANTS

S'ARENAL DE MALLORCA passa per un moments difícils atès que s'han amuntegat a l'horitzó dues amenaces. Per una part una dura recessió econòmica que afecta amb més intensitat la petita i mitjana empresa mallorquina. Aquest fet, que perjudica també el conjunt de la premsa en general, ha provocat una reducció dels ingressos per publicitat que han estat compensats en gran part per l'augment constant de vendes i de subscriptors. Hi ha però una segona amenaça més important. Durant l'any 1992, S'ARENAL ha vist retallat en més d'un 95% la publicitat oficial de les institucions a causa de la persecució política de què som víctimes. Qui ha duit la iniciativa i la veu cantant contra S'ARENAL al si de les institucions ha estat el diputat del PSOE, Sr. Damià Ferrà - Ponç qui ens va acusar sense cap mena de prova i d'una manera absolutament injusta d'esser un perill per a les llibertats democràtiques. La caça de bruixes contra S'ARENAL és per damunt de tot una persecució política contra la llibertat de premsa i contra un mitjà de comunicació independent en llengua catalana. Davant aquesta injustícia i per fer front a aquesta situació difícil, ens veim obligats a fer una crida a tots els subscriptors, lectors i simpatitzants i hem posat en marxa una doble iniciativa:

1) **CAMPANYA DE CAPTACIÓ DE NOUS SUBSCRIPTORS.** ¿Coneixeu algú dins el vostre cercle d'amistats, de la vostra família, del vostre lloc de feina, etc. que té inquietuds per la defensa de l'economia, del medi ambient, de la llengua i cultura de la nostra nació? Idò animau-los que se subscriuin o en tot cas regalau-los una subscripció a S'ARENAL DE MALLORCA. Només que cada subscriptor actual de S'ARENAL aconseguís fer una altra subscripció, això suposaria una injecció econòmica molt important que contribuiria a capejar el temporal. *Animau-vos! Encara que a vegades no ho sembli, tots podem fer molt per S'ARENAL!*

2) **CAMPANYA DE SUBSCRIPCIÓ VOLUNTÀRIA DE SUPORT.** En aquests moments una subscripció anual a S'ARENAL (24 números) costa 3.000 pessetes, una quantitat que si la dividim pels 365 dies de l'any surt a una xifra als voltants de les 8 pessetes diàries. La subscripció de suport suposa doblar aquesta xifra i pagar 6.000 pessetes anuals, això mentre duri aquesta injustícia.

Totes les persones que vulguin ajudar S'ARENAL d'aquesta manera es poden posar en contacte amb la nostra redacció. **Telèfon 265005. Fax. 269941.**

Natura, pau i medi ambient

Guillem Cremat. Sa Pobla

Conservem tots la natura,
la pau i el medi ambient
tant de llevant com ponent
Si tothom n'és conscient
Mallorca serà més pura.
Seria una formosura
per conuiu-hi la gent
Tendriem poca cultura
si no hi tenguéssis esment

Tots junts hem de conservar
tota la naturalesa,
perquè és una gran bellesa
que Déu dins Mallorca posà.
Tota la Serra del Nord
forma un formós paisatge,
oliveres i el boscatge;
el foc tot ho du a la mort.

Vos vull donar una lliçó
pels incendis evitar,
també conscienciar,
si els boscos heu de visitar,
anau-hi amb precaució

Els incendis forestals
espenyen el paisatge.
Jo som pagès i m'espanta,
també em desencanta
que es produeixin aquests mals

A tots aquests diumengers
quan anau a passejar,
el que vos vull comanar
que per cuinar el dinar
el foc sempre heu d'apagar
en l'intent d'evitar
els incendis dels demés

A tots aquests fumadors,
quan acabau de fumar,
la llosca heu d'apagar,
sols per exemple donar
i no esser provocadors

La llosca sense apagar
vora de la carretera,
creïs-me que és una manera
dels incendis provocar.

Les herbes i els "matorrals"
que hi ha dins les cunetes
si les manassin fer netes
s'evitarien molts de mals

Amb la gent que hi ha aturada,
que feina no pot trobar,
si es torna ja a netejar
es podria evitar
el foc a la serralada

I seria una manera
de l'atur alleugerar
i treball poder donar
i doblers també guanyar,
poder viure de primera.

El foc dins la garriga
és un cas preocupant,
els arbres està cremant
i tots hem d'estar lluitant
perquè tinguin llarga vida

Les botelles i el vidre,
també tota la brutor,
això es ocasió,
i també provocació
del foc dins la garriga

A tots els que fan aposta
dels incendis provocar,
seny i consell els vull dar
i si no ho volen agafar
els ho fiquin dins la closca

El foc es un element
que els arbres està cremant,
és un cas preocupant,
el mon està contaminant
i espenya el medi ambient

Aquesta llarga "sequia"
que dins Mallorca patim,
si els boscos destruïm
no plourà tant dins de l'illa
i manco de cada dia

Donant bons consells feim poble,
jo un vos en vull donar
tots junts hem de treballar
per intentar conservar
l'illa d'or, que es la nostra

Si tots ho feim amb civisme
la gent mes s'educarà
i se conscienciarà
i arribarem a esmenar
que es faci "gamberrisme"
que tanta destrossa fa

Els animals vos vull glosar,
son dignes d'admiració,
perquè un bon glosador
de tot ha de saber versar.

Arbres, animals i plantes,
necessiten de la pau,
perquè si bé ho pensau
la guerra destrossa branques

La coloma missatgera,
blanca i símbol de la pau,
vos que al vostre bec portau
un brotlet d'olivera
per tot allà on anau
i a tot el mon deixau
aquella llum vertadera.

Al pal de blanca bandera
d'un frondos arbre sorti,
be sigui d'om o de pi,
o be d'avel o sapi,
fa un servei de primera.

Els pins i les oliveres
abunden a la muntanya,
pel pla i terra secana
els ametlers i figueres

Un formos ram de flors blanques,
símbol de fraternitat
i font de bona amistat,
recollit de belles plantes

A PARTIR D'ARA

L'ESTEL

de Mallorca

ES POT TROBAR A TOTS
ELS QUIOSCOS DE
MALLORCA AL PREU DE
200 PTS.

MANTENIM EL PREU DE
SUBSCRIPCIÓ DE 1.500 PTS.
PER 12 NÚMEROS

Com no manem, no paguem

Catalunya hauria de posar en pràctica les seves màximes i fer efectiu allò de «qui paga mana», ja que si renunciem a aplicar-nos la citada sentència, ens condemnem a ésser uns infants tota la vida. O no són els nens els qui no manen res i sempre paguen els plats trencats? Voleu dir que no ens convé créixer i independitzar-nos?

Aquesta és l'única actitud que demostraria que, col·lectivament, hem crescut, que hem madurat. I, això, precisament, seria l'indicatiu que posaria de manifest que estem preparats per assumir la direcció del nostre timó. Que no estem capacitats per manar? Que necessitem aquest bastó que diuen «Espanya» perquè sols no sabríem anar enlloc i no podríem subsistir? No se'ns argumenta això perquè renunciem al nostre dret d'ésser una nació independent? Doncs, està clar: com no manem, no paguem!!! Tanmateix, haurem de convenir que el sentit de comandament dels nostres tutors és molt migrat, car l'únic que saben fer és «manar-nos que paguem». Que ens pegaran? Aquí, doncs, cal plantejar-nos allò que deia el meu mestre, Carles M. Espinalt: «Quan es cansarà Catalunya de pagar perquè la peguin?»

Es més, si continuem comportant-nos com un poble d'infants, acceptant la tutela i direcció d'«Espanya», que deixin de «demandar» els quinze per cent i el concert econòmic, ja que els nens no discuteixen les decisions dels grans, car no tenen autoritat per a fer-ho. Sota aquest punt de vista, l'actitud dels nostres tutors espanyols és totalment coherent, perquè qui posaria diners a les mans d'una criatura? Podria gastar-se'ls en lllaminadures i capricis innecessaris i, essent un xic malpensats, en jocs o d'altres vicis. Es veu clar que si els nostres mini-dirigents renunciem a la Independència, estan reduint Catalunya a ésser una escola bressol. Deu ser per aquest motiu que certs mini-dirigents apliquen un to paternalista amb els catalans, per comptes de tractar-nos com a poble sobirà? Que ells tenen d'altres fórmules? Quines? La de la llibertat vigilada? Aquella que els permet treure'ns el carmel quan fem la malifeta? I, qui ens ha de valorar les nostres entremaliadures? Una madrastra que es diu «Espanya»? Creieu, doncs, que mai no farem res que sigui ben vist als seus ulls? La Història ens demostra que no, ja que explota un poble a qui considera «menor d'edat» i, si li sembla que els nostres jocs no són prou «castizos», ens pega.

Amb aquest panorama, voleu dir que no ens sortiria més a compte fer-nos grans i exercir el dret de vot, reclamant la convocatòria immediata d'un Plebiscit per la Independència de Catalunya? Aquesta seria la única manera que pagariem i manariem. I, si no volem fer-ho, insisteixo: com no manem, no paguem.

FRANK DUBÉ
Dd'I: 36.198.707

Verger i els terrenys del Consell Insular

Sr. director:

Vos agrairem que volgueu publicar la carta que vos adreçam dirigida al president del Consell Insular.

Il·lm. Sr.:

Amb dos titulars força significatius —«Verger quiere vender el Llar de la Infancia, el de la Joventut y terrenos del Psiquiátrico» (Balears, dis-sabte, 24 de juliol, pàg. 10), «Pragmático Joan Verger» (Balears, diumenge, 25 de juliol, pàg. 21)— heu reiniciat enguany, essent batle de Palma el Sr. Joan Fageda, la vostra ofensiva especulativo-immobiliària que vàreu llençar per primera vegada l'any 1990, quan era batle de Palma el Sr. Ramon Aguiló (Última Hora, 27 de maig, pàg. 15).

Admir la vostra paciència, i la vostra persistent insistència. Al cap de tres anys, encara continuau mantenint-vos en les mateixes. Sou admirable, en aquest aspecte.

Allò que ja no em resulta tan digne d'admiració, en la vostra actitud, és precisament el que no es fa públic, el que no es diu, el que s'amaga o es camufla darrera d'aquesta gran operació (després de la planta inci-

neradora de Son Reus, o abans, no ho sé, ¿no creis, Sr. Verger, que es tracta d'un dels negocis urbanístics més importants d'aquest segle?)

Com vos sabeu molt bé, són uns extensíssims terrenys —més de 160 mil metres quadrats!— que han arribat a ser propietat del Consell Insular de Mallorca, sense que li hagin costat un duro; que voleu vendre, segons sembla, a preu de patató; que estan destinats pel PGOU a mantenir-hi equipaments públics d'indole diversa; i que se situen en un barri palmesà que no compta amb cap equipament esportiu ni instal·lació cultural de barriada: el Camp Rodó.

Vull comprendre el vostre desig, i sens dubte la vostra necessitat, que la institució que presidiu arribi a comptar amb molts més recursos econòmics dels que ara disposau. Està més clar que l'aigua que amb els pressuposts actuals del CIM es poden fer ben poques coses. No ho neg.

Però també voldria que comprenguéssiu que no és menor el desig, ni és menor la necessitat que té la nostra barriada,

que té la ciutat de Palma, de més espais públics i equipaments esportius o culturals. Així com anam, la joventut palmesana arribarà a ignorar que es poder fer esport en bones condicions i sense els impediments de caràcter material o físic que tenim aquí i que no hi ha en altres indrets d'Europa; poder trobar-se per qualque cosa més que no sigui l'obligat estudi als centres escolars, com poden fer altres joves d'altres països d'Europa; poder fruit la presència enriquidora d'un bosc urbà, com tenen l'oportunitat de gaudir els joves d'altres contrades europees. Tot això, Sr. Verger, a més d'un desig, també és una necessitat que, com a president d'una institució pública, teneu l'obligació de satisfer.

¿Per què no cercau altres camins de finançament que vos permetin ampliar els vostres pressuposts? Com a ciutadans d'aquesta illa, tenim tot el dret del món a exigir-vos que reclameu per al Consell Insular de Mallorca molts més recursos del Govern de la nostra comunitat Autònoma i del Govern de l'Estat espanyol. Perquè suposam que no deveu estar

gens satisfet amb allò que vos arriba d'aquestes instàncies superiors: i, no ho oblideu mai, tant una com l'altra estan administrant els doblers que els ciutadans d'aquesta illa posam a les seves mans amb el pagament constant dels nostres impostos. ¿On se'n van aquests, si no queden aquí on ens fan falta?

Sé que servirà de ben poqueta cosa tot això que vos dic. No represent gaire cosa més que una insignificant associació de veïnats de Palma. Però no vull deixar de demanar-vos que abandoneu la idea de fer-vos més ric, a costa de retallar possibilitats de millora pública per a la nostra societat palmesana: uns equipaments públics no acostumen a ser considerats com un gran negoci. I jo crec que, a la llarga, fins i tot ho poden ser molt més que la mera construcció de pisos y vivendes, en un sol urbà que, lluny de convertir-se en més habitable, emmalalteix a les totes. Anau, sinó, per devers l'hospital psiquiàtric que vos mateix heu d'administrar.

Sincerament i atenta,
Cecili Baete i Ramis, Palma
Secretari A. VV. Camp Rodó

Què rica ets tú, Sa Pobla

Quan Déu Mallorca creà amb tota sa consciència va dir: el teu privilegi s'atenció farà cridar; de tot allà se veurà: platges, muntanyes i coves, per sembrar terres molt bones, ullastre, mata i pinar.

S'aigua t'enrevoltarà i te donarà frescor, això té un alt valor per protegir el cos humà. Allà s'hi podrà pescar amb tota tranquil·litat, de peix molt i variat el pescador trobarà.

A dins el cor de Mallorca un pla terreny hi deixà, de bona aigua el dotà per regar sa bona horta; el que la té se conhorta perquè de tot produeix, el treball molt l'enriqueix que n'és una cosa grossa.

Nom de sa Pobla donaren an és poble preferit, d'endolçar aquest confit són molts que el saboretjaren, satisfets ells se trobaren disfrutant de sa riquesa; és una gent de empresa, a sa feina se llançaren.

El poble entusiasmat amb aquesta rica terra va anar aferra qui aferra, va sembrar patata i blat; és de tot apropiat, mongeta, maduixa, també, civada qui n'ha mester, tot li serà augmentat.

La gent poblera és feineria, d'això ne pot bravetjar, darrera no vol quedar, amb això ne duu quimera; que vengui sa claror espera cap el seu hortel partit, tot el sant dia esser-hi, no hi ha bruta cap vorera.

De s'aigua que n'és tan rica que fa falta a molt redol el pobler té sa que vol, que no n'hi falta cap mica; la té a molt poca mida, li puja per natural, se ne gasta molt caudal, aquest fet se justifica.

Davant la riquesa immensa que sa terra li ha dat un poble bell ha aixecat que brilla com sa llanterna; s'orde allà governa, està ben simetritzat, atenció se n'ha posat per haver-hi gent desperta.

Bona raça el pobler és, vos causarà admiració, és gent de gran proporció, s'estructura ho requereix; s'homo, és d'allò més entès

i sa dona molt plantosa de caminar "salerosa", un elogi se mereix.

Una dona vaig conèixer a ca na Caia, vengué i a un ball assistigué, se presentà molt desmesa, era de molta bellesa, i es nom li vaig demanar, Margalida, contestà amb rialla, dolça i fresca.

Sa tan grossa admiració a dins mi tant fort entrà, que jo me vaig inspirar a fer-li una cançó; carregada d'il·lusió que de dins mon cor sortia, així me inspiraria en sentit de bon humor:

Si jo pogués "alcançar" el teu amor, Margalida, com un tresor te tendria per poder-te contemplar; la teva cara mirar, que brilla com sol naixent, seria tot meu intent tos llavis poder besar;

Climent Garau s'expressà d'aquesta clara manera, com que, músic, ell ho era, que sa gent feia ballar; allà se va començar el que es diu ball de saló, va despertar sa passió que molta gent practica.

Segueix, tu, poble pobler, amb tanta de simpatia, conserva la "hidalgua" que el bon Déu l'oferigué; de Mallorca ets el primer, amb riquesa preferit, s'aigua és un líquid molt ric per viure s'ha de mester.

sa fortaleza
bar
restaurant

Comerç, 55
Tel. 54 02 85
sa pobla

CANÀRIES JA NO VOTA PP-PSOE-IU

(Redacció) Els hotelers, constructors, comerciants, empresaris, treballadors, industrials, botiguers, pagesos, pescadors... de Canàries han après la sàvia lliçó de l'experiència. Ja no voten partits com el PP-PSOE-IU perquè han descobert que aquests partits no defensen els interessos de Canàries sinó que defensen els interessos del colonitzadors espanyols. Ara voten partits nacionalistes que, amb seu a Canàries, no es deixin imposar les decisions de Madrid tipus **El Corte Inglés**. Els fets són incontestables: a les últimes eleccions, tots els nacionalistes canaris, per damunt de dretes i d'esquerres, es van presentar units i **Coalición Canaria** va passar d'un a quatre diputats. ¿Què han aconseguit amb això? Idò, per exemple, han aconseguit que el govern espanyol subvencioni amb un 35% el transport de mercaderies. Mentre a Canàries passa això, aquí a Balears tot són queixes i laments. Pau Seguí, secretari general de la PIME menorquina ha dit: **Hem de denunciar aquest tracte discriminatori i reclamam per al transport de mercaderies amb origen o amb destí Balears un règim de compensacions similar al que s'aplica a Canàries, perquè els empresaris de Balears estiguin en igualtat de condicions per competir.** Ara són hores de protestes i lamentacions! Nosaltres ja ho vam advertir abans de les últimes eleccions: quan Balears vota PP-PSOE i entrega el seu vot als traïdors mallorquins Gabriel Canyelles i Félix Pons es comporta com aquell boig que apedrega les pròpies teulades. Canyelles, Pons, Fageda, Verger... són tots ells representatius d'una classe política tercermundista, colonitzada, africana, subdesenvolupada que només es preocupen dels interessos del seus clans. En massa ocasions ja han demostrat que no tenen prou collons per plantar cara a les pressions de Madrid i, és clar, així ens va: Canàries té una subvenció del 35% per al transport i aquí ens xuclam el dit. Ara que encara hi ha temps, a les eleccions de 1995 hem d'aconseguir que els comerciants, hotelers, constructors, empresaris, pagesos, botiguers... illencs tots reneguin dels traïdors Canyelles-Pons i companyia i que votin els partits nacionalistes mallorquins com són UM - PSM - ERC. En això estam fent feina nosaltres!

Manuel Hermoso, el president nacionalista de Canàries. Per no votar PP-PSOE, Canàries ha aconseguit un 35% de subvenció en el transport aeri i marítim de mercaderies.

Tenim els millors preus de Mallorca

JOIERIA · RELLOTGERIA ·
ARGENTERIA

FILL DE JAUME SEGURA

Plaça Constitució, 12. Sa Pobla. Mallorca

FORASTER NO ÉS UN INSULT

(Redacció) Segons el Tribunal Superior de Justícia de Balears la paraula **foraster** no té un sentit pejoratiu i ni molt manco injuriós. En aquest sentit ha desestimada la demanda per injúries interposada pel mestre de Costitx Luis Ramírez Lupiáñez contra la batlessa del poble i ex-consellera de Cultura del Govern Balear, Mª Antònia Munar, per haver dit durant un debat al Parlament sobre Normalització Lingüística: **Al MEC haurien de posar més mitjans perquè els professors sàpiguen català. Jo els puc dir que el mestre de Costitx és l'únic foraster del poble.** El jutge a l'hora de raonar la seva decisió va apel·lar a les accepcions que el *Diccionari Alcover-Moll* dona de la paraula foraster: 1) Forà. Situat fora de la població. 2) Nadiu o propi d'un poble o país diferent d'aquell on es troba. 3) Castellà de nació o de llenguatge. 4) Grosseu d'enteniment o de comportament. Com era d'esperar, la sentència del Tribunal ha caigut molt tort dins la premsa espanyola d'ocupació. *El Día del Mundo* de dia 27 de juliol, per exemple, a la pàgina dues i en una nota anònima qualificava la paraula més popular de Mallorca d'esser la pervivència de un lenguaje "fraticida" con el que descalificar al otro. Con el que alimentar un fondo arcaico de xenofobia en estado latente. (...) se debe declarar culpable a todo lenguaje xenofobo y despreciativo. Y a quiénes de él se sirven. Ha ha ha ha! Si els forasters de *El Día del Mundo* continuen amb aquesta idea hauran de dur tots els mallorquins als tribunals perquè qui no ha dit aquesta paraula? Afortunadament, malgrat 279 anys de colonització espanyola, la cultura popular de Mallorca té ben present i ben clar qui és l'enemic secular de la nostra terra, qui ens poteja la llengua, qui ens roba amb els impostos, qui omple ca nostra de delinqüència d'importació, d'on vénen els funcionaris, policies, jutges, mestres que ens tracten amb arrogància com si fóssim els seus esclaus etc. etc.

Luis Ramírez Lupiáñez, el mestre foraster de Costitx que ha perdut la demanda judicial interposada contra la batlessa Mª Antònia Munar.

Cristalleria i alumini

Tauler y Crespi

Mampares de bany - mol·lures i marcs -
vidrieres artístiques - acristallament
d'obres - cristalls decorats - gelosies.
Calvo Sotel, 31 - Tlf.: 54 18 70. Sa Pobla
Sucursal: Carrer Vicents Buades, 12
Port de Pollença

LA REVISTA LLUC ACUSA ALEMANY I SANTAMARÍA DE BOTIFLERS I DE QUINTACOLUMNISTES DE L'ESPANYOLISME

(Redacció) La revista *Lluc* ha dedicat el número de maig-juny d'enguany, a desmuntar les barroeres manipulacions que l'historiador foraster Alvaro Santamaría i el botifler Antonio Alemany han fet de la nostra història des de les pàgines de la premsa espanyola d'ocupació *Diario de Mallorca* i *El Día del Mundo*. En un contundent editorial titulat *Amagar o manipular la història*, la revista *Lluc*, publicació editada pels Missioners del Sagrat Cor, afirma de Santamaría i d'Alemany: **qualque historiador (que ha canviat de parer en obsequi d'històries "oficials") i qualque periodista, desinformat i decididament inscrit a la "quinta columna", han tractat de manipular amb la finalitat, conscient o no, de mantenir el poble mallorquí en la ignorància o en el coneixement manipulat de la pròpia història.** Pel que fa al diari foraster de ciutat, *Diario de Mallorca*, es pot llegir: **un mitjà de comunicació de clara tendència centralista, nacionalista d'aquells que han espoltrit i intentat engolir la nostra personalitat històrica, ha gosat amb un atreviment propi d'una ignorància superlativa i sense cap base científica, manipular al seu caprici -i al caprici dels conquistadors de la "nueva Planta"- les arrels culturals, lingüístiques i històriques del poble mallorquí.**

L'Estel de Mallorca, recomana la lectura d'aquest exemplar de *Lluc* al seus lectors, en especial dels articles d'Antoni Mas i Forners, Gabriel Ensenyat i Pujol i Josep Amengual, tres articles sagaços, ben documentats i on es posa en evidència les mentides dels colonitzadors i dels quintacolumnistes (Santamaría i Alemany) que fan tot quant poden per mantenir el nostre poble dins l'alienació cultural

Antonio Alemany

Alvaro Santamaría.

Aparcaments a l'aeroport

19 de juliol 1993
Lloc: Aeroport de Son Sant Joan.

Situació: màquina automàtica de pagament de l'aparcament.

Hora aproximada: 10.30'
Fet davant una comunicació escrita que portava la màquina en català: «Me cago con la puta lengua catalana i con los putas catalanes». La meua reacció: callar, anava acompanyat d'una dona invàlida; prudència i educació en evitament d'un possible escàndol i brega.

Com hauria reaccionat un castellà, si jo dins qualsevol país de parla castellana, m'hagués cagat amb la seva llengua i amb la seva raça tractant-la de puta?...

Tenc una espina clavada al cor, la qual ha obert una

nafra difícil de guarir...

Gràcies a l'herència del rei En Jaume que entre altres coses fou portador de cultura, educació, religió i fe cristiana; avui dic: «Benhaurada sia la llengua castellana dins els països castellans amb les seves costums i la seva raça».

Benhaurades sien totes les llengües i races de les nacions Ibèriques amb les seves costums i cultura, cada una dins els seus països o nacions.

Benhaurada sia la nostra sagrada llengua catalana, amb la nostra senyera quatre-barrada, amb la nostra raça, amb la nostra cultura i amb les notes costums.

Gràcies, rei En Jaume!... Gràcies, Cas Concos, benèdita terra felanitxera!...

Gràcies, Mare!... Visquen els països Catalans.

Un Concurrí a l'exlll.

Cartes

L'aigua de Palma

Sr. director:
Si no n'hi hagués que tuden l'aigua, els ciutadans de Palma la tendriem bona i a bastament. A més la tendriem bé de preu. Ara hem de pagar, i hauríem de pagar cada cop més, conduccions des-saladores, potabilitzadores i altres inversions multimilionàries, entre tots, tot perquè si les haguessin de pagar es qui n'han creat la necessitat els sortiria massa car i no hi fariem tant de negoci. A més la tendrem molt dolenta, perquè es qui han venut governant la Comunitat Autònoma, el CIM i els ajuntaments de Palma i Calvià, polítics ells tant del PP com del PSOE, ja sigui per irresponsabilitat i poca intel·ligència, ja sigui perquè defensaven uns interessos que no són els de la majoria de la gent del nostre poble, quan ja se sabia que l'aigua era

escassa, han continuat propugnant i/o consentint negocis especulatiu, per atendre els quals no hi havia aigua suficient, i han xuclat dels ous de Palma més aigua que la que els tècnics els havien dit que podien treure i han salat els nostres pous (que no seus) i han fet malbé la nostra aigua.

Molt honorable Sr. Gabriel Cañellas, il·lustríssim Sr. Joan Fageda, Sr. Paco Obrador, Sra. Margarita Nájera i Cia., moltes gràcies per haver-nos pres l'aigua bona, per haver tudit l'aigua de Palma, per haver salat els nostres pous, perjudicant la nostra salut i compromès el nostre futur i el de les generacions que han de succeir-nos.

Que Déu els en do el penediment i els n'estavii la recompensa.

Juanne Bonet Moll. Palma.

Els nacionalismes són perillosos

N'hi ha que diuen que els nacionalismes són perillosos. I no anirien gaire errats... si no fos perquè s'equivoquen de nacionalisme. Perquè el perill, mirau per on, l'atribueixen als nacionalismes que, com el nostre, aspiren tan sols a garantir l'existència d'un poble tal com és en el món. Ben prou alerta van ells, emperò, a dir-ne ni una sobre els nacionalismes que, a més de no amollar el mac del dret a la permanència de llurs respectives nacions -cosa ben legítima-, no en tenen prou i, fort i no et moguis, volen engolir-se altres realitats nacionals.

Ho venim a dir perquè, a les Balears, al nacionalisme castellà, que se serveix de qualsevol entitat estatal sempre que li faci falta, ara, a través de Retevisión, li ha pegat per començar a escapçar clapes que puguin rebre les emissions dels dos únics canals que fan servir la nostra llengua íntegrament. Emissions que aquest nacionalisme, sigui dit de passada, manté fora de la legalitat que ell mateix estableix així com li convé. Vet aci per què, probablement, en aqueix canals, a penes gosen parlar-hi del nostre arxipièlag. I és cert que els nacionalismes -els de domini, clar- com més tenen més volen. Ja veurem com, si la nostra societat calla i mira, aquesta agressió-experiment social -si *cuela cuela*- serà tan sols un precedent per més envant, en una altra tongada, envestir contra la recepció de les emissions a Mallorca i situar definitivament la trinxera del nostre recobriment lingüístic a les fites de les *cuatro provincias* del Principat. -No perdem de vista que no tenim cap canal balearic "per manca de pressupost"(!)-.

¿Qui s'imagina el nacionalisme català punyint per escapçar regions de llengua castellana on poguessin rebre televisió en castellà? Per cert, també, si el nacionalisme castellà es creia realment que el català és una llengua espanyola ¿estaria tan estugós de la seva difusió... tan sols dins el seu territori històric? És que no tenen empena!

JOVENTUT NACIONALISTA DE LES ILLES

Problemes lingüístics

Sr. director:
27 de juliol de 1993, un matrimoni, amics meus, entren a comprar uns llibres d'anglès a sa llibreria BOOK-IN des carrer dels Horts; sa dependenta, aparentment anglesa, fa com si no entengués es mallorquí; tanmateix, es meus amics continuen conversant en mallorquí i ella prou que els entén i els serveix els llibres sol·licitats. Hora de dir-ne es prou, ho diu en anglès i afegeix que si ells xerren en català ella ho pot fer en anglès, perquè s'únic idioma oficial és es castellà.

Pocs dies abans una amiga meua respon es telèfon; és una dona que s'ha equivocat. Li diu que s'ha equivocat i li diuen que no l'entenen (difícil d'entendre això de «s'ha equivocat»). Sa meua amiga ho torna dir a poc a poc perquè l'entenguin; li diuen «no quiere hablar en castellano, eh! mala puta!».

Pocs mesos abans sa germana d'un amic meu, que havia tingut una discussió amb un policia nacional, tot perquè ella parlava en mallorquí, és denunciada d'insults i és jutjada. En es judici es misser comença en mallorquí però es jutge diu que no l'entén i que si li tradueixen tampoc no l'entendrà bé del tot. Davant tan «subtil» indicació, es misser i sa germana des meu amic xerren en castellà; la condemnem, tanmateix, a pagar 25.000 pts. de multa.

Podríem continuar amb mil casos, privats i públics, que evidencien que som un poble colonitzat, sotmès a un intent de genocidi cultural i que si es conflictes roman, a vegades, amagat és, simplement, perquè es mallorquins calam es cap espesses vegades, uns o han renegat ja de sa pròpia llengua, altres.

Un madrileny pot xerrar sempre en madrileny, a Madrid i a Mallorca, sense tenir gaire problemes. Un mallorquí, no pot parlar sempre en mallorquí, ni a Madrid ni a Mallorca, sense trobar un munt de problemes.

Si es mallorquins no feim un esforç per mantenir i recobrar sa nostra llengua i es nostres costums, i es immigrants que no es considerin colonitzadors, no fan un esforç d'integració, acabarem essent tots plegats, un poble de desarrelats, amb un trastorn d'identitat patològic provocador d'augment de sa delinqüència, sa droga-addicció i sa marginalitat. Hauríem passat de ser un poble amb un nivell de convivència model·lic a ser un des pobles amb més conflictes socials de sa Mediterrània Occidental.

Atentament,

Signat: Juanne Bonet Moll. Palma.

L'ESTEL de Mallorca

EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA

Els rellotges suïssos van massa avançats

ALVAR MADUELL

La fama és que els rellotges suïssos són puntuals. I amb aquesta fama de puntualitat, la universitat de Friburg acaba de concedir el doctorat honoris causa al rei Joan Carles de Borbó, per la seva «*incansable labor en apoyo de los derechos legítimos de las minorías de lengua catalana, vascuence y gallega*», segons la premsa castellana de Barcelona.

Contra la seva fama de puntualitat, en aquesta ocasió els suïssos s'han precipitat, i han tocat sanctus abans del glòria. Encara no han entès, en primer lloc, que els qui parlem català no som una minoria en territori d'una majoria, sinó que som un poble amb mil anys d'història, una nació sotmesa per la força i no pas de grat, una nació petita però tan digna de ser lliure i respectada com Dinamarca, Holanda o la mateixa Suïssa.

En segon lloc, si els suïssos observen un bitllet de banc dels seus constaten que el nom del seu banc nacional hi consta escrit en els quatre idiomes que reconeix Suïssa com a propis, sense discriminar cap ciutadà, mentre que els diners que fan servir els espanyols, tot i portar sovint el rostre del rei Joan Carles de Borbó, no són pas escrits en els quatre idiomes que tenen drets legítims dins el territori d'Espanya, sinó que són escrits en la llengua d'un dels pobles, el més dominador, i prou. En els segells de correus de l'Estat espanyol, molts d'ells il·lustrats amb la figura del rei Joan Carles de Borbó, l'idioma que s'hi fa servir és exclusivament el propi dels castellans, elevat a là categoria d'únic, amb absència dels altres tres que a Suïssa gaudirien del dret a l'ús i a la legitimitat.

Durant les cerimònies dels Jocs Olímpics de Barcelona van sonar els himnes oficials de Catalunya i d'Espanya, i a través de la televisió gairebé tot el món va poder observar que l'actitud adoptada pel rei Joan Carles va ser molt distinta quan sonava un himne i quan sonava l'altre.

Que el rei Joan Carles de Borbó ha utilitzat en diverses ocasions públiques l'idioma català és un fet notori i lloable, i el seu gest pot interpretar-se com l'intent de capgirar una actitud habitualment adversa i agressiva dels monarques que l'han precedit i dels governs espanyols en general, però aquests petits símptomes, afegits als tímids esments incorporats a l'actual constitució de l'Estat, són positives conquestes en direcció al respecte als legítims drets dels catalans, però no pas el resultat d'una incansable tasca pel ple reconeixement d'allò que els pertoca.

La tasca s'ha iniciat, sobretot comparada amb la prepotència del franquisme, però la tasca no s'ha pas coronat. I potser encara és més el que manca que la realitat aconseguida. En defensa dels legítims drets dels idiomes català, basc i gallec, el rei Joan Carles encara pot exigir més perquè encara hi ha molt de camí per recórrer. I els representants d'una universitat tan prestigiosa com la de Friburg podrien també avançar en el reconeixement dels catalans, no pas titllant-los de minoria en territori estranger, sinó considerant-los poble sobirà, maltractat per la història, però desitjós de recuperar la seva dignitat internacional.

Perquè el paral·lelisme establert entre Suïssa i Espanya és encara molt coix en la cama curta d'Espanya, perquè el rei Joan Carles encara pot fer molt més del que ha fet fins ara en defensa de l'idioma dels catalans, dels bascos i dels gallecs, i perquè la universitat de Friburg encara ha d'aprendre —aprendre per poder ensenyar!— que els catalans som una nació sense estat i no pas una minoria a casa nostra, és perquè considerem que els puntuals rellotges suïssos s'han precipitat aquesta vegada, s'han avançat uns quants anys sobre l'horari real i han cantat el sanctus molt abans que el glòria.

Sobre el concert del desconcert

Des d'ERC i JERC volem expressar el nostre rebuig a la manera d'actuar de l'Ajuntament de Manacor amb motiu de la denegació de permís per celebrar el passat divendres dia 6 un acte reivindicatiu al Passeig de la Sirena de Portocristo.

Per això manifestam el nostre suport als diferents col·lectius cívics i ecologistes que han convocat l'esmentat acte en contra de la plaga urbanitzadora. Un acte ara entrebancat per decisió de la nostra màxima autoritat municipal.

L'únic que pretén l'Ajuntament és confinar aquest acte, que no li agrada, als afores i que d'aquesta

manera passi inadvertit per a la majoria dels ciutadans.

D'aquesta manera i una vegada més, l'equip de govern de Manacor, ha mostrat el seu talent dictatorial i caciquil, una cosa que el poble de Manacor de cap manera es mereix i que no fan més que despres-tigiar-lo.

També volem manifestar l'encert respecte al títol de l'acte-festa, directament inspirat en un memorable concert organitzat per ERC l'abril passat.

Per la secció Local de Manacor,

Bartomeu Frau

BEGUDES

Còctels, batuts, suc natural i granissats són ideals per fer passar la set a l'estiu

● Amb una mica de traça es poden elaborar begudes interessants

Només cal una mica d'imaginació i els ingredients necessaris per convertir-se en un autèntic bàrman i elaborar els còctels que tant agraden als nostres amics. Apuntem alguna idea per sorprendre el personal amb còctels, batuts o algun suc de fruites naturals que en aquesta època es poden trobar en abundància.

Comencem per tres begudes típicament cubanes amb el rom com a protagonista. Són el *daiquiri*, el *mojito* i el *cuba libre*. El *daiquiri* s'ha de fer en una batedora, amb una mica de sucre, suc de llimona, *marrasquino*, rom i gel *frappé*. Tot ben barrejat i servit en una copa es converteix en una beguda ideal per prendre a la nit o com a aperitiu a qualsevol àpat.

El *mojito* és igualment desitjable i es presenta servit en una copa de cava. El gust és un pèl més fort que el *daiquiri* perquè en la seva composició hi ha unes fulles de menta. Els altres ingredients són sucre, suc de llimona, rom i soda i es serveix ben

fred. Finalment hi ha el *cuba libre*, una beguda més coneguda en aquest país, però que els seus orígens són igualment cubans. En un vas alt s'hi combinen rom, cola, unes gotes de llimona i gel. La presència del sucre en aquestes begudes, combinat amb l'alcohol, les converteix en perilloses si se'n fa un consum abusiu. El sucre potencia l'efecte de l'alcohol i el fa més euforitzant.

Batuts

Un batut és una combinació de llet i aromes naturals que a més d'anar molt bé per la calor presenta unes propietats nutritives importants. Per fer un batut de llimona, per exemple, només calen 15 minuts i els següents ingredients. Dos gelats de vainilla, dos vasos i mig de llet, una llimona i mitja i sis cullerades de sucre.

La preparació és molt senzilla. S'ha de deixar fondre el gelat a temperatura ambient i barrejar-lo amb la llet, el

sucre, el suc de la llimona i la pela ratllada. Ben remenat es guarda a la nevera fins que sigui fred i ja és a punt per servir.

Els batuts d'aromes variades com el cafè o la xocolata són tan fàcils de fer com agafar un gelat del gust que es vulgui i barrejar-lo amb un vas de llet freda.

Sucs i granissats

Una espremedora i fruites tan diverses com el meló, l'albercoc, el préssec o la poma es poden convertir en un desitjable suc que a més de refrescar té moltes propietats vitamíniques. Es recomana fer-los sempre en el mínim espai de temps perquè el suc no perdi les seves propietats.

El granissat és igualment refrescant a l'estiu, però la seva elaboració és una mica més complicada. Són molts els bars que n'ofereixen, sobretot els de cafè i llimona, que són els més consumits.

Prendre una beguda combinada ve més de gust a l'estiu que a l'hivern

EL 9 NOU

Han canviat es patrons

Climent Garau i Salvà, de Llucmajor

I això se diu avançar dins sa nova societat, dins un món desbaratat difícil de governar? Tots nos ve d'esquerra mà, molt diferent des que hi havia; abunda sa dolentia, sa bondat se va esfumar.

Sa gent vivia tranquil·la a dins lo seu, se pot dir, es camp ell sempre va tenir cuidat com una relíquia; sa caça abundaria, també el *guapo* pinar, sa mata i ullastrar, molt animal mantenja.

Molt de tord aquí venia de l'allunyat continent, empleant s'enteniment, seu instint el guaria, bon menjar hi trobaria de llentiscle i olivó, també a dins sa conró es cuc de terra trauria.

Cap moment sa declarava un incendi provocat,

es davant i es veinat alerta d'això estava; si qualque extern passava te demanava permís, aquest ordre era precís, per lo tant se respectava.

Un consorci se formà que li va dir ICONA i se va prendre sa norma, que els boscos acaparà, ses fites no respectà, tampoc ses grans partions de tot va ser els senyors, noves regles senyalà.

Aquell qui acte tenia de sa gran possessió, va ser d'un altre senyor que ses ordres donaria i aquí ja començaria un gros desenteniment i no se posava esment a lo que succeiria.

L'amo vell com contemplava aquell nou procediment no posava gens d'esment si gent estranya passava;

si foc en es bosc pegava no lo mirava per seu, no li sabia cap greu, donar avís no es molestava.

Sa conseqüència ha duit i això que està guardada de gent de molts nous estils se'n compten trenta-tres mil d'aquest exèrcit format, cotxo i avions preparats que han costat milions a mils.

Tothom va a fot qui fot, a res se té interès, sa passió en sos doblers i viure de salt a bot, no se mira es tallar es brot enque doni perjudici això s'ha pres per vici; menjar i beure bon glop.

Es viure a lo senyor a tothom ha encarinyat, d'esforç no en volen fer cap a dins tota professió; puguen sa contribució i t'exigeixen beneficis, si has tengut perjudicis

no volen escoltar-ho.

Aquell jove que ha pujat de senyor a casa pobre, sempre ha duita roba nova i cotxo nou ha estrenat; el seu pare ha pagat, cotxo i manteniment no ha patit cap moment, bon marahà ha pujat.

El seu pare va comprar en sa vida casi terra varen anar aferra qui aferra pes patrimoni augmentar, però es ritme va frenar a davant s'evolució; es fill i contribució es comptes va canviar.

Es negoci ha tancat, es camp és tot perjudici això és gran judici a on, de fet, s'ha arribat; s'empresari *apurat* de tantes d'exigències ha duites ses conseqüències que es personal ha engegat.

Quan va néixer Jesucrist existien es miracles, ses coses multiplicaven això se deixà escrit; de set pans i peix servit en menjaren uns quants pobles, i ses autoritats nostres es jac los torna petit.

Quan vénen ses eleccions es polítics fan promeses, duen ses comedis preses de temps bastant ells llunyós; amb sos mateixos patrons van enganant a sa gent; com qui hi ha molt d'innocent se creuen es seus sermons.

Està ben clar i ben vist que de ningú pots fiar, qui bon exemple deixà va ser el bon Jesucrist, tingué un final molt trist per predicar sa justícia, va caure pel precipici, admiram el bon sentit.

Què opinau del fet que els que comanden vulguin endur-se'n l'aigua de sa Marineta cap a Ciutat?

Gabriel Ginard (De Son Niell). No ho veig bé. Han salat la seva i ara volen salar la nostra.

Maria Capó (Sa Picada). No m'agrada que la s'enduguin. La s'acabaran tota i ens tornarà salada.

Margalida Mir i sa mare (Casa Miss). L'aigua és nostra i no la se n'han de dur. Els poblers l'hem de menester.

Teresa Quetgles (Mini Mercat). A mi, m'agrada molt ajudar els altres, si pot ser. Però si l'han de salar, que no la s'enduguin.

Llorenç Martorell (Bar Cas Ferreret, LLubi). L'aigua està bé allà on està. Per aquí també tenim hotels i agricultura i la necessitam tant com ells. Jo som del PP, però primer és el poble i llavors el partit.

Ramon Reus (Forner). Jo opín que és una parda-lada voler tudar un dels pocs recursos hídrics que encara queden a Mallorca. Tota la comarca està alçada contra aquesta gent que ens comanda i ens vol prendre l'aigua.

Cristòfol Mayol (l'amo de Crestaix). Del meu pou, se'n duen 600.000 litres d'aigua per hora cap a Alcúdia. Allà beuen, es renten i reguen i jo no tenc res, ni aigua.

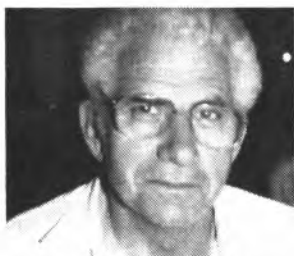
Josep Perelló (Casa Rossa). No em va bé. Han salat la seva i la de Campos i ara volen salar la nostra. Que l'agafin de Bunyola. De can Canyelles.

Frederic Bianya (Mecànic). Jo som de Ciutat, però trob que no se n'han de dur l'aigua cap allà. A Llubi l'han de menester. És la seva única riquesa.

Antoni Vives (Bar Brisas). En Canyelles va venir a Llubi i tot el poble es va tirar en contra seva. Si s'enduu l'aigua, cap llubiner el tornarà a votar.

Joan Galmés (Mobles Nou Estil). Han salat la seva i ara volen salar la nostra. No ens convé.

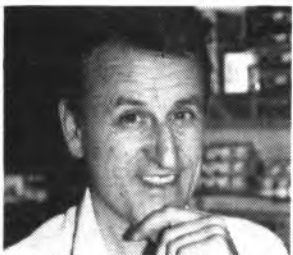
Maria Sastre i Magdalena Gayà (Cafè Cris-mar). No ens agrada que s'enduguin l'aigua. Els nostres pous quedaran secs i l'albufera se salarà.

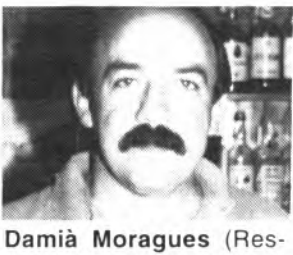
Cecília Galmés (Adroguera). Hi estic en contra i ja he firmat. Aquesta gent que comanda, deixarà de comandar ben prest perquè ningú els votarà si ens prenen l'aigua. Que facin cisternes i que no en tudin tanta.

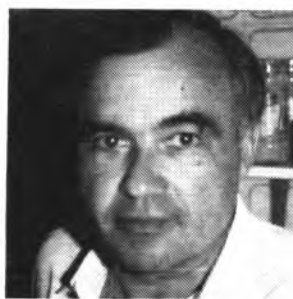
Margalida Capó (Bar Estelrich). Mal fet. L'hem de menester per a la vila i per a Can Picafort.

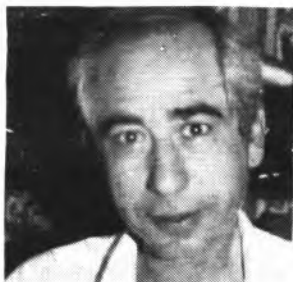
Melcion Sales (Regidor de Santa Margalida). Devers Ciutat en tuden massa, d'aigua: camps de golf, piscines, etc. L'aigua hauria de ser tres o quatre vegades més cara i així la gent no en tudaria tanta.

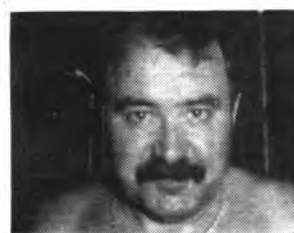
Damià Moragues (Restaurant Cacatua). L'aigua del nord ha de quedar aquí. Que posin potabilitzadores.

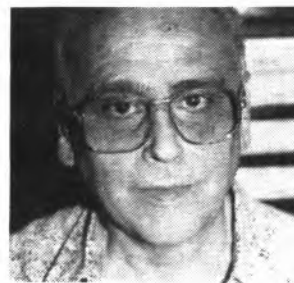
Josep Gayà (de can Foc). Que no la s'enduguin. L'hem de menester per a nosaltres.

Jaume Aguiló (Can Bou). No ens faran gens contents, aquests que comanden, si s'enduen l'aigua. No els votarem mai més.

Joan Soler (Fuster). Malament. Si la s'enduen no els votaré més, a aquests que comanden. L'aigua no l'han de tocar. Que no en tudin tanta.

Antoni Mestres (Botigues cas Còtixer). Han salat la seva i ara volen salar la nostra. Els doblers que volen gastar en fer canonades, que els gastin en potabilitzadores i tot anirà be.

Jaume Malbertí (Mandilego). A mi, no m'agrada. Cadascú ha de tenir allò que és seu. Que cerquin altres solucions, però que no fotin els altres.

PLAÇA DE TOROS

Dijous 26 d'agost a les 22'30

RECOMANA

Miguel Bosé

AFORAMENT LIMITAT • PREU UNIC: 2.200 pts

VENTA ANTICIPADA

PALMA: XOCOLAT DISCOS DISCOS ALOHA

MANACOR: DISCOS BABA

INCA: DISCOS BABA

FELANITX: CAN ALEIX

VILLAFRANCA: ES NIU

COL·LABOREN ***** ORGANITZEN *****

TF TRASMEDITERRANEA

Tuó Espectáculos Miguel Bosé

Ajuntament de Palma

Antoni Serra (Agent Skoda). No és el que toca. ens salaran els pous. Si la s'enduen no els votarem més, a aquests que comanden, si no troben millors solucions.

Manuel Barrera (Llubí): No vull que s'enduguin l'aigua. Rotundament no. Nosaltres la necessitam.

Què opinau del fet que els que comanden vulguin endur-se'n l'aigua de sa Marineta cap a Ciutat?

Pere Martínez (Servei Citroën). Ens salaran l'aigua i podrem aplegar tots. Allà on no hi ha aigua, no hi ha vida.

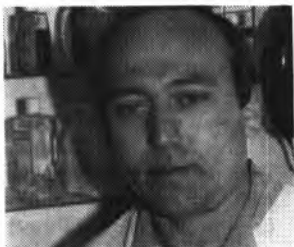
Aina Canyelles (Florista). A l'aigua l'hem menester per l'agricultura.

Miquel Cladera (Perruquera). L'aigua és nostra i no l'han de tocar. Que cerquin altre remei, que n'hi ha.

Maria Ramis (Can Porreta). Que no la s'enduguin. Hi ha altres solucions.

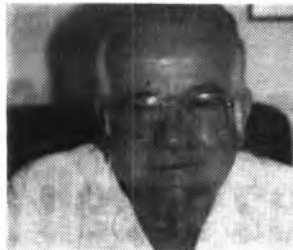
Gabriel Ramis (Barber). No fos cosa que per donar aigua als altres, nosaltres ens haguem de morir de set. Que cerquin altres remeis, que n'hi ha.

Josep Joan Ballester (Mecànic). No ens interessa. Si ens salen l'aigua, els poblers patirem tots.

Lluís Forteza (Distribuïdor de begudes). Això seria fatal per a la nostra comarca. En pocs anys ens la salarien.

Guillem Liabrés (Batle de Llubí). No la se n'han de dur. L'albufera s'assecaria i tota aquesta vessant se salaria. Des que feren els embassaments de la muntanya, el torrent de sant Miquel no corre quasi mai. Abans corria quasi tot l'any. A la part de Can Picafort l'aigua ja surt salada. Que posin potabilitzadores ara, que tanmateix n'hauran de posar més tard.

Joan Riera (Llubí): Pens que no se l'haurien de dur perquè serà un gran perjudici per a tots nosaltres. Es pardal! Si la mos barrinen no en tendrem per als porcs i les ovelles.

Caterina Torrens (Botiguera). Ja he firmat perquè no la s'enduguin. Aquesta comarca quedarà a la ruïna si no la poden regar.

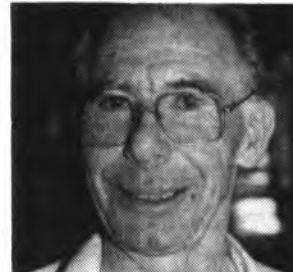
Miquel Riera (Taller Riera). El problema de Ciutat l'han de solucionar allà. Que facin pous i potabilitzadores.

N'Andreu des Sis Cantons (Llubí): Trob que no han ni d'enxufar. Ara prometen que faran bonda però després de mig any, un any, se'n duran l'aigua que els passarà pels collons.

Josep de can Carron (Muro): Vatuadell, molt malament. Els pous de per aquí quedaren eixuts i això no pot ser. I si arranca l'aigua salada, bona nit tot.

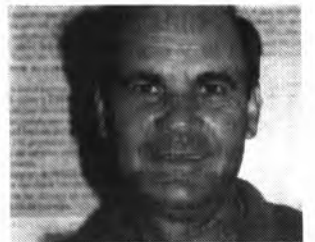

Antoni Llompart (Bar Central). Tot el poble està alçat contra aquesta gent que comanda i que sen vol dur l'aigua. Que no heu vist les banderes verdes a totes les finestres?

Antoni Borràs i Antoni Ferragut (directius de la Llar dels Padrins de Santa Margalida). Això no ho hem de comportar. Aquesta aigua és nostra i l'hem de menester. No comandaran molt de temps, aquests que comanden, si ens prenen l'aigua. No els votarem més.

Gabriel Alomar (Regidor pel PSM de l'Ajuntament de Llubí): No em pareix gens bé, de cap de les maneres. No han tingut en compte per res els llubiners. Ara fa poc s'ha fet tot un muntatge. L'aigua un recurs escàs que s'ha de gestionar bé. Basta veure les declaracions que Cadenas o Aguiló fan per diaris castellans per veure que aquests senyors no pensen en gestionar bé l'aigua. Sobretot en Cadenas que diu una barbaritat darrera l'altra.

Pere Amer (Servei Ford). No la se n'han de dur. L'aigua és nostra i l'hem de menester. Han salat la seva i ara volen salar la nostra

Aina Liabrés (Joieria Segura, de Muro). Endur-se'n l'aigua és una solució a curt plaç. La solució definitiva és fer potabilitzadores i injectar aigua depurada als aqüífers mallorquins.

Pau Capó (Super Aldy). No, que llavors ens quedarem sense. Jo som votant del PP i sé que aquest partit no la s'enduria. El PSOE és el responsable d'aquest tema.

JAUME FONT, UN MAL BATLE PER A SA POBLA

(Redacció) L'obligació d'un batle es defensar els interessos del seu poble abans d'obeir les consignes del seu partit que li arriben des de Palma o des de Madrid. És per això que Jaume Font ha demostrat esser un mal batle. Molts de poblers estan contra que se'n duguin l'aigua de la comarca cap a Palma i Calvià perquè pensen amb tota la raó del món que això acabarà de matar la pagesia i també perquè farà mal a S'Albufera. Jaume Font, en comptes d'estar al servei dels seus votants i fer-se portaveu de la voluntat dels poblers, ha decidit callar com un mut i dir amèn amèn a les ordres d'en Canyelles i d'EMAYA. Això no està ben fet. El Batle Font ha demostrat esser insensible i fer el sord al clam popular dels poblers. Bé sabem que ell i la seva família no té interessos directes en l'agricultura i si en canvi que en tenen en un restaurant a la platja de d'Alcúdia. Bé idò, tot i essent així, el Batle Jaume Font també hauria de defensar que no se'n duguin l'aigua perquè quan se salinitzi el Parc Natural de S'Albufera, la indústria turística de la badia d'Alcúdia també se'n ressentirà econòmicament. Ni que sigui per estrictes interessos econòmics no ja de Sa Pobla en general sinó familiars, Jaume Font hauria de dir un NO ben fort al transvassament d'aigua. Perquè, és clar, si Font fa comptes viure tota la vida sense fotre'n ni brot i de la ganga d'esser diputat a Madrid, va ben errat!

Jaume Font, un batle que prefereix anar contra els interessos dels poblers abans de no perdre el seu sou i la bona vida de diputat a Madrid.

Rte. Pirineu

RESERVI

Tel. 76 83 54

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

LA SEVA TAULA
Camí Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Camí Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

Restaurant *Ca's Carbone* Dimarts tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

Bar Restaurante

EL BIERZO

Menjars típics lleonesos i peixos
Avinguda Bmeu, Riutort, 102. Tlf.: 26 97 54
Can Pastilla

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades
entrepans
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tl.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

C/. Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

56 pizzes
diferents
C/. Vicari J.
Fuster, 265-B
ES MOLINAR
(Davant la mar
Tl.: 41 12 11

CAFETERIA LOS CLEMENTES

PIZZES
Avinguda Son Rigo, 23
Tlf.: 26 59 55
Les Meravelles
HEM TORNAT A OBRIR

Gastronomia

Toldos

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

PARRILLA - GRILL

Bar
CAN TORRAT

Especialitat en carns al caliu.
Graella a disposició dels clients
Camí de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

Andreu

Som especialistes en:
Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.
Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.
Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

Bam - bino

MODA INFANTIL I JUVENIL IMPORTADA
D'ALEMANYA
A la presentació d'aquets retall tendreu el
10% de descompte
Plaça Reina M. Cristina, 12 baixos
07600 s'Arenal 1

GENOVA

Som especialistes en:
Carns al caliu
Cuina típica mallorquina
Pa amb oli amb permill
Caragols
Obert cada dia. Aparcament propi
Carrer Rector Vives, 4. Carrer Rector Vives, 14
Tlfns.: 40 24 79 - 70 21 62

RESTAURANT MILLOR

El «chapeau» dels menús
Dies feiners, 650 ptes. Diumenges i
festius 975 ptes.
Carrer Espartero, 26. Santa Catalina

EL BUNGALOW
RESTAURANTE
BAR

Carrer dels Esculls, 2.
Tlf.: 26 27 38.
Ciutat Jardí

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

DI ANGELO
Piano Bar

C/. de la Mar Jònica, 16 baixos
Les Meravelles de s'Arenal. Tlf.: 26 52 56

Carns al caliu, frit mallorquí, pa amb oli.
Demanau la nostra pinya colada importada del
Carib. C/. Pare Bmeu. Salvà, 16. Tlf.: 49 08 55.
Les Meravelles

CASA
JULIO

Cuina mallorquina
Internacional
Tapes

CASA
JULIO

C/. Previsió, 4 (Travessera Colom)
Clutat de Mallorca. Tlf.: 71 06 70

L'ESTEL
de Mallorca
Telèfon: 265005

Aigua
potable a
domicili
Miquel Salvà
Tlfns.: 265980
908 636980

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

Què opinau del fet que els que comanden vulguin endur-se'n l'aigua de sa Marineta cap a Ciutat?

Antoni Company (Taller Opel). Que mirin per on els fuig l'aigua i que emprin la de sa Costera.

Martina Gregorio (Bar Can Moragues, de Muro). Que no i que no. No els votaré mai més, aquests que comanden si s'enduen l'aigua.

Nadal Gamundí (Bar Costix). Cadascú que empri la seva, i ja està dit tot.

Miquel À. Bauçà (Concessionari Seat). Per solucionar el seu problema no ens n'han de crear a nosaltres.

Joan Tauler (Vidrier). No vull que la s'enduguin. La necessitam.

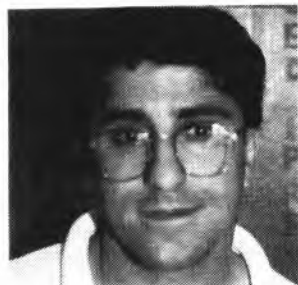
Antoni Franch (Parrus Unió). Mentre no ens la salin, em va bé. Tanmateix em sembla molt perillós.

Clients bar Tres Caires, LLubí. Ens pareix molt malament. Tanmateix faran el que voldran. No el votarem mai més, a en Canyelles.

Antoni Riera (Taller Femenies). Si els manca aigua, que la cerquin dins la mar, o que cerquin altres remeis. No han de salar la nostra.

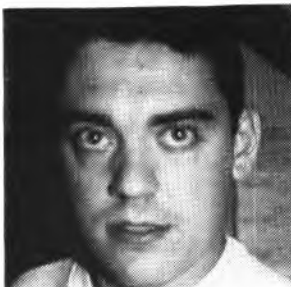
Miquel-Angel Bonnín (Serigrafia Delta). No la se n'han de dur. Si ho fan, no els votaré mai més.

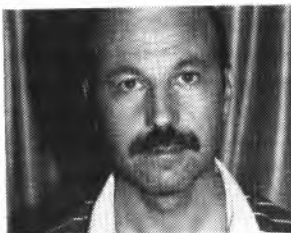
Antoni Soler (Bar Migjorn). Han salat la seva i ara volen salar la nostra.

Jospe Bauçà (Llubí): L'aigua és el darrer recurs que tenim aquí. No sé perquè han de venir aquí i dir que l'aigua és de l'estat. I nosaltres que! No hi ha subvencions per a la gent de foravila, ni per a les ametles, les tàperes i després diuen que l'aigua és de l'estat.

Jaume Thomàs (Can Carrió). És un desastre. Aquí sempre comanden els de fora. Jo som del PP, però si fan això no els votaré més.

Antoni Crespí (Taller Sa Fortalesa). Han de potabilitzar l'aigua salobre que tenen. Si s'enduen l'aigua ens la salaran.

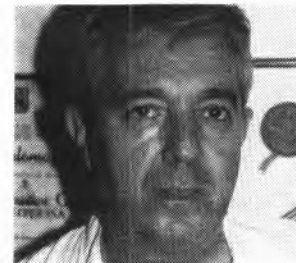
Jaume Perelló (Bar Can Rissa). Han salat la seva i ara volen salar la nostra. Que posin potabilitzadores.

Família de can Catiu (Llubí): Si volen aigua per beure que se'n duguin tota la que vulguin però que l'embotellin aquí.

Jospe París (Ferrer). Els qui comanden tenen la pella pel mànec. Els poblers no n'estaran gens contents amb els qui comanden si s'enduen l'aigua.

Francesc Moranta (Mestre pastisser). El que volem és evitar que la nostra aigua torni salada. Una de les poques coses que queden a dins Mallorca, no s'ha d'espanyar.

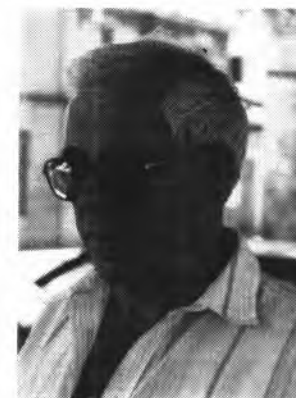
Joan Cantallops (Agrícola Sa Pobla). No la s'haurien d'endur. Ens tornarà salada. Si la s'enduen, sa Pobla no té futur.

Gabriel Perelló (Llubí): Trob que no se la n'han de dur de cap manera. Perjudica molt els pobles de Muro, Sa Pobla i Llubí. Si se'n duen l'aigua tot això es morirà.

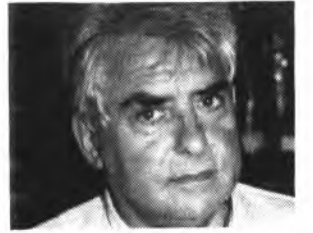
Gabriel Perelló (Ferreter). Nosaltres tenim pous i no ens agradaria que quedassin secs o salats. Que cerquin altres solucions, que n'hi ha.

Antoni Bennàssar (Llubí): Si no saben com va el món és una pardalada que se'n duguin l'aigua. Si no ha de tornar salada, el Bon Jesús ja va dir:

Miquel Dalmau (Bar Perelló, Santa Margalida). L'aigua ha de quedar aquí. L'hem de menester per al poble, per als horts i per a Can Picafort.

Martí Pons (Bugaderia sa Pobla). Els qui ho entenen, que hi posin solució. Però que no ens perjudiquin a nosaltres.

Joan Torrens Xapista. Tanmateix faran el que voldran, aquests que comanden. Si no votam partits mallorquins i fotem fora aquests que comanden, que són de partits forasters, estam arreglats.

Antònia Ramis (Administrativa). L'aigua és nostra. Ni cobrant ni de franc la volem donar.

Pau Quetgles (Perecul). Si els que comanden s'enduen l'aigua, que els tallin el coll. Per beure, que venguin i els donarem la que vulguin, però per regar camps de golf i omplir piscines, fora.

Què opinau del fet que els que comanden vulguin endur-se'n l'aigua de sa Marineta cap a Ciutat?

Clients bar Mara, de sa Pobla. Els qui s'enduguin l'aigua, el coll tallat. L'aigua és nostra. Que se'n vagin els forasters i els moros i l'aigua bastarà. Mallorca per als mallorquins. Visca Terra Lliure!

Joan Poquet (Llubí): De cap manera. I si se l'enduen que treguin la llei. Si nosaltres només podem treure vint o trenta mil litres, idò ells el mateix. Si posen una bomba de dos-cents, pardal, la mos eixugaran! Això és de Santa Clara!

Antoni Perelló (Bar Stop). Si la s'enduen es pot salar, i això serà ben trist. Que aprenguin de les illes Canàries i facin potabilitzadores.

Julià Aguiló (Montecarlo). No se n'han de dur res. Aquí gastam molta d'aigua amb els hotels i l'agricultura.

Joaquín Notario (Café París). Mentre no la salin, poden endur-la-se'n.

Pere Ignasi Mateu (Grega). Que racionin l'aigua i la facin pagar més cara.

Clients bar Es Garbell, Llubí. No està bé. Perjudicaran tota aquesta comarca. Quan comencin a construir canonades, hi haurà qualque desastre. El qui avisa no és traïdor.

Rafael Càrdenas (Armeria Pollença). Per Pollença també tenim problemes d'aigua. Val més que la cerquin a la Serra Nord.

Joan Serra (Marbella). Completament en contra. Llavors nosaltres també ens haurem de beure l'aigua salada. L'agricultura també morirà i els ciutadans no podran menjar tomàtiques i patates mallorquines que són les millors.

Biel Rosselló (Llubí): Ara tenim l'aigua a 60 metres. Si se la'n duen mos tomarà salada i això no pot ser.

Rafel des Corc (Llubí): La xarxa d'EMAYA perd un 25% d'aigua. Si aquests nou-cents milions que val dur-se'n l'aigua de Llubí, la gastassin en reparar les pèrdues, no importaria que se'n duguessin la nostra aigua.

Guillem Alzamora (Bar Les Palmeres, de Santa Margalida). Si els ciutadans en volen per beure, que venguin aquí. Però no se n'han de dur res.

Maria Soler (Botiguera). Cadascú ha de tenir allò que és seu. M'agrada ajudar els altres, però primer som nosaltres.

Josep Gayà (Adrogueria Garau). Totalment contrari. Si la s'enduen ens salaran la nostra. Que no en tudin tanta i que omplin les cisternes i aljubs, com feim nosaltres.

Antoni Bennàssar (Llubí): Si se la'n duen. Mal assumpte. Tenc un pou i l'hauré de tapar.

Miquel Alomar (Llubí): Si és per beure les persones, se'n poden dur, ara si és per fer nets els cotxes, per regar ramallers o per regar els camps de golf, no.

GALAVISION

Televisió mexicana

La podeu sintonitzar al Canal 26
Si teniu dificultats, telefonau al 4911 i el vos sintonitzaran per pocs doblers.

BAR - RESTAURANTE CA'N PAU

Cuina mallorquina i peix fresc

Carrer del Comerç, 13 - Telf.: 54 16 27
(Devora l'estació del tren). Sa Pobla

FARMANATURA

Centre dietètic

Medicina Natural
Plantes medicinals

Eulàlia Quetgles Bennàsser

Farmacèutica

Carrer Isabel Garau, 64.
Tlf.: 85 03 06 Can Picafort
Carrer Jaume II, 14 Manacor

SOL Y MAR

*Restaurante - Pizzeria
Hamburgueseria*

Direcció: Joan Fontclarar
Passeig Enginyer Garau, 28
Passeig del Mar
Carrer del Silènci (Aparcament fàcil)
Tlf. 85 03 73. Ca'n Picafort

L'ESTEL

265005

EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA

SOLER, C.B.

BOUTIQUE

Plaça Major, 9 - Tel.: 54 04 05 - Sa Pobla

SERIGRAFIA I ROTULACIÓ DELTA

Camies, xàndals, gorres, equipatges esportius, estampació tèxtil en general.
Rètols lluminosos, lletres adhesives, etc.
General Franco, 36. Tlf.: 53 72 20 Muro

Institut de bellesa i salut

Daphne

Esteticista: CATY MIRO

Avda. J. Trias, 15 - Tel. 85 04 36 CA'N PICAFORT (Mallorca)

CENTRE DE QUIROMASSATGE GIMNASTICA PASSIVA

Massatgista: Josep Francesc Picó i Miró
Avinguda Centre, 18 baixos. Tlf.: 85 21 04. Can Picafort

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armaris, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Venc tercer pis devora la plaça de les verdures de s'Arenal. Tres habitacions, un bany, cuina, dues terrasses. Tel. 263674.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

S'Arenal, particular venc pis; 2 dormitoris, prop del Club Nàutic, en perfecte estat i molt lluminós. Vingui a visitar-lo i es convencerà. Preu 7.500.000 ptes. Tel. 264259.

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Im-mob. Pascual. Tel. 72 62 04.

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m2. Preu interessant. Tel 41 21 98.

S'ARENAL, apartament de 70 m2, 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

S'Arenal, local apart. per a negoci o magatzem, 25 metres aprox. 25.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gayà.

S'Arenal, local en perfecte estat, 115 metres, més 80 metres de soterrani. 60.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Venc solar de 505 m2 a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m2. 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

Lloc d'aparcament devora l'ambulatori de S'Arenal. Tel. 469610.

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

Bonic terreny a Lluçmajor (Camí d'Alicantí). Cantó 11 m. caseta dos compartiments, a reformar. Pou, possibilitat, llum i telèfon. Tel. 450994. Preu a convenir.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1.246 m2. S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4.500.000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Es ven casa vella a Sant Joan. Tel. 526398.

Deixaria cambra doble a casa compartida, jardí i hortet. Molt econòmic. Preferentment gent jove. A Santa Ponça, urbanització Galatzó. Tel. 671419.

PERRUQUERIES

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

Perruqueria Pep. Unisex. Carretera de Lluçmajor 204. Tel. 49 13 67. S'Aranjassa.

ANIMALS DE COMPANYIA

Consultori veterinari. Plaça dels Nins, 26. Tel. 267664 s'Arenal. De dilluns a divendres de 17 a 20 hores.

Clínica Veterinària S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13. Hora-baixes de 16'30 a 19'30. Tel. Clínica: 49 01 53.

Clínica veterinària. De dilluns a divendres de 16'30 a 20'00. Dissabtes de 12'30 a 14'30. Plaça de l'Església, 2a. Tel. 743854. Coll d'en Rabassa.

VENDES

Venc motor "Mercuri", foraborda, de canya curta, 2.2 HP, en bon estat. Preu 35.000 ptes. Tels. 753033 i 755460.

PER IL-LUMINAR LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA
NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

Venc llot de matrimoni, matalàs inclòs, dues tauletes de nit provençal. Nou, sense estrenar. Tel. 541449.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5 000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Perduda aliança a la Colònia de Sant Jordi. Gravet 25-7-53; gratificar devolució. Tel. 468111.

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel 42 76 47.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

Venc grup Electrògen dièsel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel 59 16 33

PERSONALS

Som en José, tenc 20 anys, vull conèixer senyoreta de 18 a 20 anys per amiat, de moment. Tel. 710087.

Jove, 20 anys, fadrí, estudis, d'estatura alta, pis i cotxe. Voldria conèixer al-lota educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 710087.

DIVORCIADA, 36 anys, una filla independent, pis propi, cotxe, bons estalvis, visc sola. Cridau-me al 710087.

DIVORCIADA de 43 anys, bona feina, alta, bona presència. Desig conèixer senyor, no m'importa el seu estat civil. tel.277990.

MODISTA de 40 anys, fadrina, bons estalvis, encara que aquest sigui l'únic valor que cerques vull casar-me, amb home generós, amorós, sense mal vicis, romàntic. Tel.277990.

DEPENDENTA de 46 anys, 1'73 d'alçada, corpulència normal, molt atractiva, tenc cotxe i apartament propi vora la mar, vida molt sana. Senyor que li agradi l'esport, gran amiat al principi, i després futur matrimoni. Tel.722836.

HOME de 32 anys, treball en una oficina, som bastant senzill. Voldria conèixer senyora o senyoreta, culta, simpàtica i amorosa, per a fins matrimonials. Contactar al 722836.

Jove de 29 anys, fadrí, estudis, d'estatura alta, pis i cotxe. Vull conèixer senyoreta educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 710087.

Fadrina, aficionada a la música i a la pintura, feina fixa. Vull conèixer jove de 20 a 26 anys amb similars gusts per a sortir junts. Tel. 721494.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport, ball i demés. Vull formar parella o matrimoni amb senyor de 36 a 46 anys, sense mal vicis. Tel. 710087.

Viudo de 58 anys, educat, amb casa, cotxe, ingressos elevats. Desitjo trobar senyora. Tel. 710087.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A

L'ESTEL de Mallorca

Nom:
Cognom:

D.N.I.

TELF:

ATENCIÓ

—Escriuiu un sol anunci per cupó.
—Usau lletres majúscules.
—Escriuiu dins el requadre el text.

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PETITS ANUNCIS

Senyoreta de 30 anys, nascuda a Eivissa, fadrina, sense fills, vull contactar amb senyor educat, net i feiner. amb fins formals. Tel. 721494.

Al-lota de 26 anys, alta, simpàtica, de bon veure, culta. Vull conèixer jove bon al-lot, feiner per a sortir-hi i amb fins formals i seriosos. Cridau-me al 710087.

Fadrina, estudiant de pediatria, 23 anys, senzilla i molt agradable; el meu cor està tot sol, necessitat amor i tendresa, vull trobar l'home que sàpiga donar-me el que deman. Tel. 206979.

Cuina, de 50 anys, amb bona presència, fadrina, voldria conèixer senyor de fins a 60 anys, sincer i amable i sobretot fadrí. Tel. 206979.

Cuiner de 39 anys, fadrí, de bona presència. Vull conèixer al-lota de 25 a 30 anys. Som sincer, no m'importa l'estat civil. Cridau-me al 206979.

Fadrí, alt, esportista. Vull fer feliç a una dona interessada en conèixer-me, simpàtica, formal, sense mal vicis, de 30 a 40 anys, indiferent si té fills. Tel. 710087.

Fadrina de 40 anys. Vull conèixer senyor de fins a 50 anys, fadrí, formal i sincer; per amistat i fins formals. Tel. 206979.

Fadrina de 29 anys, carinyosa, alegre, divertida, estudis superiors, sense problemes de cap casta. Voldria fer amistat amb jove fidel, educat i carinyós. Tel. 721494.

Propietària tenda de comestibles, elevats ingressos, pis, casa rústica. Estic tota sola, no veig l'alegria de la vida. Vull fer una llar amb un home de fins a 60 anys. Tel. 206979.

Senyor de 50 anys, visc de rendes, xalet, pis i cotxe, d'estatura normal. M'agradaria conèixer senyora que li agradi la llar, viuda o separada, amb fins formals. Tel. 710087.

Militar, alt càrrec, bona presència, 1'83 d'estatura, mallorquí, fadrí, 40 anys. Vull trobar parella per casar-me. Tel. 710087.

Llicenciat en Filosofia i Lletres, vidu, 50 anys, sense fills. Interessat a trobar dona educada, bona, físicament agradable. Tel. 722836.

Senyora, 68 anys, viuda, bona presència, prima. Tenc la vida bastant resolta, visc de rendes altes, però estic sola. Tel. 710087.

Rosa, 20 anys, fadrina, guapa, simpàtica, alegre; treball en comptabilitats. El meu interès en aquest anunci és conèixer jove, bo. Tel. 721494.

Empresària, 52 anys, divorciada, sense fills, vida resolta; m'agradaria conèixer cavaller amb formalitat, educació, de fins a 70 anys. Tel. 722836.

Comerciant, valencià, de 38 anys, fadrí, alt, sincer, de bon veure, comprensiu. Vull relacionar-me amb senyoreta de 27 a 30 anys de prop de Palma. Tel. 710087.

Viuda de 58 anys, activa, jovial, agradable; vull no estar tota sola. El senyor que estigui interessat en conèixer-me, que sigui alegre i dinàmic i que em cridi al 206979.

Auxiliar administrativa, de 30 anys, fadrina, pis, cotxe, feina fixa. Vull contactar amb home de fins a 37 anys, més o manco, feiner i sense mal vicis amb fins completament seriosos. Tel. 721494.

Mallorquina, 40 anys, atractiva, bona salut, pis propi, feina fixa. M'agradaria conèixer a un home feiner, culte i formal, amb fins seriosos. Tel. 206979.

Fadrina, 50 anys, formal, senzilla, molt agradable. Vull conèixer senyor de qualitats similars, comprensiu, que li agradi la llar. Tel. 721494.

Divorciada, 48 anys, la soletat és molt present en mi, i vull desfer-me'n, no tenc fills. Vull senyor amb bones qualitats, comprensiu, honest dialogant. Tel. 206879.

Administratiu, 28 anys, alt, bona presència. Vull conèixer al-lota senzilla. Tenc un treball segur, cridaume al 710087.

GASTRONOMIA

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguier, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana mallorquina. Carrer de Felanitx, cantonada Manacor. Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

MCDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

Restaurant el Pescador. Servei a la carta. Paelles, carns i peixos frescs. c/ Sant Bartomeu, 16. Tel. 263443. S'Arenal.

Ca Na Puri. Pizzes des de 500 ptes. Menús a 625 ptes. C/ Faust Bonafè, 65. Tel. 429161. Son Ferriol.

Restaurant Amilcar. Carta ben assortida. Menús a 800 ptes. C/ Amilcar, 14. Tel. 49 27 64. S'Arenal de Mallorca.

SERVEIS PROFESSIONALS

Deixaria una cambra doble, a casa compartida, amb jardí i hortet. A 3 quilòmetres de la platja. Gent jove. Compartir despeses generals. Carrer Xaloc, 2 Urb. Galatzó. Santa Ponça, Calvià.

Jove que fa feina els matins, cerca feina pels horabaixes. Tel. 297067.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335 - Coll d'En Rabassa.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CC.JU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

BUGADERIA LLITERMA. Autòservei, rentat en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

BUGADERIA OLIMPIA. Servei a hotels i Restaurants. Rentat de roba a particulars. C/ Titus Livi, 10. Tel. 262960 Can Pastilla.

Botiga i pastisseria Ca'n Manresa. Carrer Fàbrica, 19. Palma. Tel. 731631. «La qualitat per damunt de tot».

HERBALIFE Distribuidor (Supervisor) Líder en nutrició celular els 90 Faci la seva comanda a Catí Crespi Avinguda Comte Sallent 17, pral. A 07003 - Palma de Mallorca (Espanya) Tel.: (971) 722836-540586

Motos Salom Jeronimo Pou 9 468136 Tomas Forteza, 24 462686

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

Persona cerca feina per fer a casa; mecanografia, ceràmica, llistes de correus... Tel. 29 70 67.

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RE-NAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Es confecciona o arregla qualsevol peça de vestir, cortines coixins etc... Tel. 771005.

Es passen treballs a màquina i per ordinador. Netejat i rapidesa. Tel. 771005.

FONTANERIA, gas, calefacció i electricitat. Instal·lacions CE. JU. Avinguda del Cid s/n Tel. 427992 Son Ferriol.

Faria treballs d'ajut a fusters i a magatzems, encara que fossin unes hores. Rafael Tel. 715910. (Telefoneu els migdies de 2 a 3)

ENSENYANCES

C. BALEARES, 25-2 El Arenal * Informàtica - Programació en: BASIC - CLIPPER dBASE III PLUS - Formació d'usuari en: QUATRO - LOTUS 1-2-3 WORDPERFECT - WORKS * A més d'un llarg etcètera pots aprendre: BANCA - REPÀS COMPTABILITAT MECANOGRAFIA

MESTRE, s'ofereix per fer classes particulars o feina similar. Tel. 467931.

ESTUDIANT de Filologia catalana fa classes de repàs d'assignatures de lletres, de BUB i FP (literatura, llengua, llatí...) Tel. 297075.

Oferim de franc cursos bíblics i subscripcions a revistes cristianes en català: Ajuda Evangèlica dels Països Catalans. Ap. 1022 Castelló 12005. Tel. 964-207607 (secció d'ensenyament).

Alerta als lladres

Convé anar vius respecte als lladres. La Guardia Civil ha trobat un document amb signes en el cotxe d'un delinqüent i ha comprovat que són certs. Són pintats amb guixos, llapis o marcats amb un objecte punxant prop del timbre o en terra, parets, davall una catifa, etc.

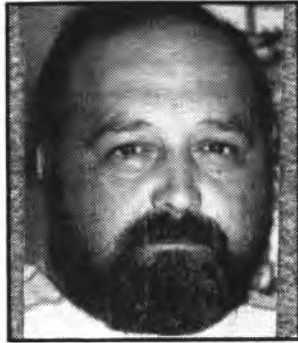
S'aconsella anar molt alerta i no fiar-se de ningú. No penseu que no us tocarà mai. Abans d'obrir la porta, mirau qui és. Si trobau cap senyal, borrau-la, deixant el menor rastre possible. Contau aquest comunicat als familiars i amics, i que corri la veu. Els signes trobats són els següents:

- Casa deshabitada
Casa ja robada
Dona sola
Inútil insistir
De vacances
Robar-invàlid
Ràpid, tornen prest
Emprar palanca
Disposada per robar-hi
No robar - Subnormal
Obrin amb cadena

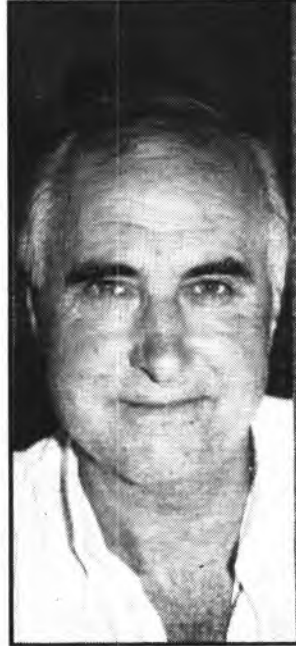
- Aquí, res
Alerta, policia
Res d'interès
Casa caritativa
Molt bona
Alerta amb els cans
Ací es pot robar
Sols hi viven dones
Bona collida, religiosos
Comunitat amb guarda

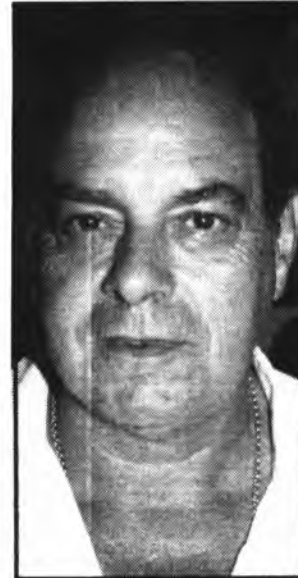
És la família Can Pau, del Restaurant Can Pau, prop de la plaça del Mercat de sa Pobla. El cabrit a la cassola és el plat d'aquest estiu. El menú dels dies feiners val 650 ptes. El dels diumenges 1.200.

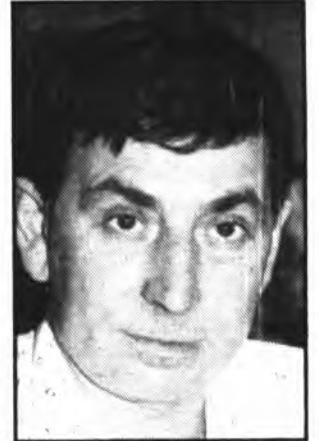
N'Antoni Castelló és l'amo de la PIZZERIA BANANAS, de Can Picafort: pizzas, carns i peixos, 170 plats per triar. La majoria dels seus clients són mallorquins. Per 1.000 ptes s'hi pot menjar, beure i prendre cafè.

En Miquel Bennàsser és l'amo del Restaurant Miquel de sa Pobla. El frit de matances i el pop amb ceba són els plats que recomana. El menú val 750 pessetes i es pot triar entre tres primers, tres segons i tres postres.

En Toni Vidal, és l'amo del Restaurant Marina, prop de la plaça Major de sa Pobla. Les albergínies farcides d'aquest lloc són les millors que hem tastat en molts d'anys. A l'hivern, fan unes anguiles fregides o a la greixonera també molt bones. S'hi pot menjar per un milenar de pessetes.

En Rafael Torrents és l'amo del restaurant Can Riera, de Can Picafort. La seva dona fa cuina mallorquina: conill amb ceba, arròs brut, albergínies farcides i altres coses. Per unes olivetes per entrar en gana, sopa, albergínies farcides amb salsa, de postres meló de sa Pobla, a més de vi i gasosa del país, tot amenitzat amb les notícies i la música de Catalunya Ràdio, ens va cobrar 700 ptes.

En Victor Miguel, és l'amo del Restaurant Ses Taperes, de LLubí. Fa la llengua amb tàpares millor de Mallorca. El menú costa 700 ptes.

N'Isabel Jaume és la madona de sa fortalesa de sa pobla. Fa cuina mallorquina casolana. Frit de xot i frit de matances. El peix torrat és la seva especialitat. El menú val 650 ptes.

Urbi et orbe: ara, en català

(De la revista *Mulí Nou*)

Joan Barceló

El miracle tenia lloc el dia 10 de desembre. En un sol dia les llibreries dels Països Catalans va vendre milers d'exemplars d'un mateix llibre. Cosa inaudita en temps de crisi i en plena davallada dels índexs de lectura. Un autèntic prodigi. Efectivament, no era un llibre qualsevol, era el Nou Catecisme de l'Església Catòlica.

Podia haver estat una ocasió d'or per l'Església. Una ocasió per replantejar a fons el seu qualificatiu senilar de «catòlica», d'universal. Una Església Catòlica, ja no romana ni italiana, ni europea ni occidental.

Aquesta podia haver estat almenys una bona ocasió per mostrar una certa sensibilitat a l'hora de fer ús dels mecanismes i circuits més mundants de la indústria cultural, com són les grans operacions de

màrketing editorial, les promocions milionàries d'un best-seller, que una llibreria vengués en un sol matí mil exemplars del Nou Catecisme, era realment excepcional.

L'església catalana podia haver tingut una nova oportunitat de demostrar el seu compromís amb el país. Això, si s'hagués posat a la venda el mateix dia que la versió castellana. Però, desgraciadament, els 50.000 primers exemplars del Nou Catecisme venuts en un sol dia al Principat de Catalunya, més els milers i milers venuts el mateix dia al País Valencià i a les Balears, eren exclusivament en castellà. Objectivament, l'Església catòlica s'ha vestit una vegada més a cara nostra l'Església espanyola i colonitzadora.

¿Raons? Representants oficinosos de l'Església catalana s'han afanyat a explicar la situació: El Vaticà parla quatre idiomes, en francès (idioma de l'original aprovat), anglès, italià i castellà. I prou. La Santa Seu va limitar els primers permisos de traducció a les quatre llengües esmentades. Una mesura que ha perjudicat greument les llengües minoritàries. ¿Quin sentit podia tenir aquesta estratègia? Si al cap de set mesos es publica en català, i doncs, no pot evitar el conflicte de Babel, ¿per què perjudicar els més febles? Estrany

designis de la providència, però lamentable primera lliçó d'un pretès nou catecisme que comença refermant els drets dels colonitzadors i negant l'autèntica universalitat d'un món fet de pobles diversos i iguals.

El permís per a la traducció catalana del que el papa qualificà de «magna carta de l'anunci profètic», no arribà fins el dia 4 de desembre, sis dies abans de la invasió del best-seller eclesiàstic en castellà a tots els punts de venda dels Països Catalans. L'operació sembla divina. Perquè, coneguda la santa impaciència dels compradors d'aquests productes culturals, set mesos després, quan ha existit l'edició en català (ha sortit a mitjans del mes de juny), els catòlics del país hauran de fer un acte de fe nacionalista i pagar novament peatge per pregar a Déu en català, pagant dues vegades la lliçó i pagant segurament el doble per la versió catalana. Només faltaria que sortissin ara el mercat versions en «català», en «valencià», en «mallorquí», en «menorquí» i en «eivissenc-formenienc». Que el cel ens protegeixi. Si no podem disposar d'un cel protector, haurem perdut tota esperança en comprovar que la Santa Seu penalitza les llengües minoritzades, tot seguint l'exemple de l'estat espanyol i altres estats veïns experts en les arts de la minorització democràtica.

En Joan Fontclara, és l'amo del restaurant SOLIMAR. Fa pizzas i cuina internacional. En aquest restaurant, s'hi pot menjar per 700 pessetes de mitjana.

Esport Pobler

Els juvenils de sa Pobra quedaren en quart lloc.

Cadets de sa Pobra. Feren segons a la lliga.

Tercera Regional de sa Pobra. Tenen la seu social a la Casa Miss.

Son els benjamins del Poblenc amb els seus entrenadors.

Futbol sala de sa Pobra. Són molt bons.

El Poblenc de tercera divisió. Quedaren al cinquè lloc de la classificació.

HIMNE

Tot el Camp
és un clam
som la gent blaugrana;
tant se val d'on venim,
si del sud o del nord,
ara estem d'acord, estem d'acord,
una bandera ens agermana:
Blaugrana al vent,
un crit valent,
tenim un nom,
el sap tothom:
Barça!, Barça!, Barça!

Jugadors
seguidors
tots units fem força;
són molts anys plens d'afanys,
són molts gols que hem cridat,
i s'ha demostrat, s'ha demostrat,
que mai ningú no ens podrà tòrcer:
Blaugrana al vent,
un crit valent,
tenim un nom,
el sap tothom:
Barça!, Barça!, Barça!

BARÇA

TEMPORADA 92 - 93

Entrega de trofeus del campionat de pesca submarina feta per la primera autoritat poblera.

PALMA CREM

El vertader suc de taronja mallorquina sucada.
Sense afegits, colorant ni antioxidants.
El suc de la taronja de qualitat.

Demana-la a la vostra botiga o supermercat habitual.

Hort de Can Sastre
Tel. 263814 - 491151 Fax: 491801

La mort d'un Rei

Senyor director:

El continent europeu i, particularment, la comunitat cristiana, acaban de perdre a un dels seus membres més dignes i exemplars.

El rei dels belgues Balduí 1.er era, per raons sabudes, un bon amic d'Espanya. Als seus conciudadans de les Flandes i de la Valonia, així com a la Humanitat civilitzada, deixa el testimoni de qui no dubtà, un dia, en arriscar perdre la seva corona per a ésser fidel, abans i per damunt tot, a Déu i no traïcionar les seves creences.

A l'hora de que baixa al sepulcre aquest rei i aquest cristià —model de virtuts cíviques— manifest els meus

sentiments de condol a flamencs i valons i em permet recordar les paraules del rei Leopold III, pare del monarca difunt, en el missatge que adreçà als seus compatriotes, el 7 d'agost de 1944, camí de la deportació nazi: «Déu tornarà a Bèlgica la salut, la pau, la concòrdia i la llibertat».

Faci la Divina Providència que, per a bé de propis i estranys, el Rei Albert II es mostri a la altura de les circumstàncies i digne del legat històric que rep del seu germà i predecessor.

**Joan Antoni Estades de Montcaire
i Bisbal. Fornalutx.**

(Cavaller de l'Ordre del Sant Sepulcre)

Surt el Migjorn

“El setmanari **Migjorn** romprà motlles a la premsa local de Mallorca”. Són paraules de Jaume Lladó i Jaume, administrador general d'**Edicions del Migjorn S.L.**, després de la constitució de la societat que a partir d'aquest número editarà el periòdic. Segons Jaume Lladó es pretén encetar una nova línia informativa en el camp de la premsa comarcal.

L'accionariat de l'empresa editora es troba repartit entre més d'una vintena de socis pertanyents als pobles de la demarcació i altres persones vinculades al món de la cultura, l'educació i els mitjans de comunicació. La fotografia de Joan Sorell recull el moment de la signatura dels estatuts de la nova societat a la notaria de Campos el passat 15 de juliol.

Na Manuela i n'Avelino es casaren el passat dia primer de maig a l'església del Pont d'Inca. Feren el sopar de noces a Bini-comprat. *Foto Grau*

El tres d'octubre de l'any passat es casaren n'Aina Tramulles i en Miquel Florit a l'església de la Vileta. El sopar fou a Can Penasso. *Foto Grau*

L'ESTEL

de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom:

Carrer:

..... D.P.

Població: Tel.:

M'interessa una subscripció:

SEMESTRAL 1.500 PTS

Rebut domiciliari a un banc

Entitat:

Sucursal:

Banc: Suc.:

Compte n.º

Titular:

Firma

N'Eularia Quetgles és una apotecària de Santa Margalida que a causa de les dificultats per posar una apotecaria convencional ha obert una **FARMANATURA**. Una apotecaria amb fórmules farmacèutiques naturals sense conservants artificials: xarops, comprimits, píndoles, càpsules... unes medicines que pot prendre tothom i que mai no poden fer mal.

Na Catalina Miró de Muro fa vint anys que viu a Can Picafort. Té una botiga d'esteticista. Fa tot tipus de tractaments actualitzats dins el món de l'estètica. Ara, en Josep-Francesc, el seu fill, també ha obert un centre de quiromassatge terapèutic i de gimnàstica passiva al mateix poble.

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30 - S'Arenal